

Pràxedes

triomfa
al
bàsquet
gallec

De confirmarse los despidos de La Papelera Habrá 4.000 parados en El Prat

Las calles de El Prat han vivido estos días la reivindicación de los trabajadores de La Papelera Española, que nos exponen en las páginas de DELTA que "La Papelera tiene valor", contrariamente a lo que plantea la empresa.

MARIN UN ALTRE COP

J. Marín va guanyar el campionat de marxa convocat a la veïna ciutat de l'Hospitalet, superant figures de l'atletisme internacional, entre elles al seu company i convei Jordi Llopert.

Jarque
pasa revista
a 2 años
de gestión
urbanística

Vengá a vernos, conozca xey/81

CUINA
ONFORT

instal·lacions completes
de cuines i banys

EL PRAT DE LLOBREGAT

C/. VALLÉS, 91 TEL. 379.53.40

BARCELONA

C/. Pintor Fortuny, 22
(prop de les Rambles)

TEL. 318.63.80

REUS

C/. Misericòrdia, 6 i 8
(Tarragona)

TEL. 30.32.36

Portada

MAS PARO AUN

Dentro de la crónica laboral, se ha producido la amenaza de despido que se cierne sobre 327 trabajadores de "La Papelera Española". La noticia, de confirmarse, se traduciría en un preocupante incremento de la ya abultada cifra de parados que actualmente soporta la población y que se estima en unos 4.000. Prácticamente al cierre de la presente edición de DELTA, hemos captado un instante de la concentración de trabajadores que, recientemente, tuvo lugar en la Plaça del Ajuntament, en visperas de la anunciada marcha hacia la Generalitat. —(Foto Doñaño)

LLOPART Y MARIN O MARIN Y LLOPART

Josep Marín fue el destacado vencedor del XIII Gran Premio Internacional de Marcha Atlética de l'Hospitalet. El magnífico luchador pratense, que milita en las filas del "CNB", ya había ganado en otras tres ocasiones esta prestigiosa prueba del calendario internacional de tan dura disciplina deportiva. Nuestro atleta, hizo un crono de 1h. 23m., sobre un recorrido por circuito urbano de 20 km. El segundo en alcanzar la meta fue Jordi Llopart, de "La Seda", quien invirtió un tiempo de 1h. 26m.

Como primicia informativa para los lectores de DELTA, podemos avanzar que nuestro medalla de plata Olímpica, Jordi Llopart, intentará batir, el próximo día 28 del presente mes de mayo, en la ciudad noruega de Bergen, el récord del mundo de 50 km. marcha.

Arrel del Congrés de Premsa Comarcal

Delta LLOBREGAT AL COMITE EXECUTIU DE L'ASSOCIACIO DE PREMSA COMARCAL

Com ja havíem dit, aquests dies s'ha celebrat a Canyamars el Primer Congrés de la Premsa Comarcal Catalana, en el qual han participat els nostres companys Ramon Arcarons, Jordi Terrones, Pere Baltà i Felip Trapero.

Aquest Congrés ha sentat unes bases importants per l'esdevenidor d'una premsa que s'ha demostrat la de major penetració per cada exemplar editat, així com una veritable potència tenint en compte el milió dos-cents mil exemplars que imprimeixen els periòdics comarcals de Catalunya. Ni més ni menys que 40 mil exemplars diaris.

El Congrés ha debatut diverses ponències que afectaven la mateixa legalitat i administració d'aquests periòdics, així com les qüestions tècniques i ètiques. DELTA va redactar el text que tracta sobre la premsa bilingüe que globalment va ésser acceptat per taula del congrés com una base adequada

per a les comarques amb forta presència immigratòria.

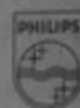
En acabar el Congrés es va elegir la Junta Gestora de l'Associació de Premsa Comarcal, de la qual és president Josep Masoliver, del "9 Nou" de Vic; sotspresident Joan Metraveta de "Regió 7" de Manresa. El nostre company Jordi Terrones ha quedat integrat a la dita Junta com vocal en representació territorial per les comarques de la "província" de Barcelona.

Simultàniament al Congrés, es va celebrar a la Biblioteca Central de Catalunya una exposició de "Censura i premsa comarcal" on també està representat El Prat amb l'exposició del conte "Bajo una gorra gris" que publicà el setmanari "Prat" produït com a conseqüència el processament i consell de guerra al nostre company Pere Baltà. El conte també és recollit en un volum expressament editat amb motiu de l'exposició.

Así es toda la amplia gama
VIDEORAMA II PHILIPS

PHILIPS

telerradio

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - **T** 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT
para los que saben comprar... y ahorrar

EN LA BRECHA

En esta edición DELTA recupera la regularidad de aparición que no se había interrumpido desde la misma aparición del número 0 en diciembre de 1977.

Algo que no habíamos explicado a nuestros lectores es que el 23 de febrero, fecha del tristemente élebre tejerazo, pilló a este periódico en proceso de montaje, obligado por el parón que sufrió buena parte de la industria de artes gráficas a retrasar en más de una semana la aparición.

Luego consideramos que, ya que la edición de marzo salía con el forzado retraso, era bueno acercar la nueva aparición al Día del Libro y eso fue lo que hicimos con el fin de promocionar cuanto nos fue posible el acontecimiento cultural que contaba en El Prat con la aparición de dos nuevos libros locales.

Con esta edición normalizamos nuestro proceso de aparición y en el futuro volveremos a salir el último viernes de cada mes.

No obstante, queremos comunicarles que, cuando aparezcan estas líneas, el completo de la redacción de DELTA estará celebrando una cena de trabajo en la que se van a discutir proyectos que pueden modificar muy positivamente algunos aspectos de la periodicidad y el ámbito de este periódico. Las intenciones apuntan hacia la devolución a nuestra comunidad del semanario que perdió ya hace más de un decenio en manos del obscurantismo político local.

Hay que pensar que de momento se trata de establecer un proceso, que el trabajo colectivo de esta Redacción —con el apoyo de unos lectores cuyo aliento nos empuja— puede convertir en una realidad.

Un Ministro que dice "NO"

Si en su día resaltamos las declaraciones del actual presidente del puerto en el sentido de que no hace falta la desviación del Llobregat, porque las estadísticas demuestran que la ampliación del puerto es innecesaria, hoy tenemos que aplaudir el criterio del nuevo ministro de Obras Públicas que no ha querido ni excusarse en un posible traspaso a la Generalitat para salirse por la tangente de un asunto históricamente espinoso. El señor ministro de Obras Públicas en el gabinete de Calvo Sotelo, quien por cierto, es conocedor del tema sobre el mismo terreno, ya ha declarado que no hace falta desviar el río.

Entonemos un aleluya porque los ministros de O.P. empezaban siempre diciendo que la desviación era un asunto prioritario. El propio Sancho Rof, descendiente de prateses en tercera generación, no pudo evitarlo. Luego, claro está, la presión social ejercida desde El Prat podía más que la persuasiva dialéctica del otrora presidente del Puerto, el inefable don Ramón Guardans, y acababan aparcando el tema. El Ministro de ahora ha empezado diciendo que no. Ya es decir mucho. Claro que en el puerto ya no está Guardans...

L'EMBLANQUINADA

Aquests dos dies hom s'ha adonat de les millores efectuades a la façana del nostre Ajuntament. Calia fer quelcom i sobretot calia arranjar l'estat ruïnós de capitells i balcons, cosa que s'ha fet realment bé.

Una altra qüestió és l'operació popularment ja coneguda com "l'emblanquinada", que ha consistit a pintar la façana del primer edifici oficial del nostre poble, quasi, quasi, com al bell temps feien les nostres mestresses amb les façanes de les seves en arribar la Festa Major.

Quan al 1905 els vilatans d'aquell Prat de dos o tres mil veïn varen construir l'edifici, no se'ls va acudir pas emblanquinarlo. Avui, sí. Es veu que en això del bon gust caminem enrera com els cranes. I encara inaugurem l'obra amb pilots i cadenes castellers i amb una plaqueta on hi descobrim la gosadia de voler comparar "l'emblanquinada" amb l'enorme esforç que va significar per aquell poblet del 1905 fer una obra com la d'aquesta Casa de la Vila. Sovint no hi ha sentit de la mesura.

Delta

LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
"DELTA DEL LLOBREGAT"

GESTOR
JAUME MONES I ALBET

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
NAVARRA, 2, Baixos
TEL. 379 05 33
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORES D'OFICINA:
DIMARTS, DE 18 a 20 h.
DIVENDRES, de 11 a 13,30 h.

COMPOSICIÓ
COMPOMAG
CASPE, 12, PRAL. BARCELONA

IMPRIMEIX
IMPREMTA COMERCIAL
C. CASSAMADA, s/n. EL PRAT

DLB. 48419-1977

Uns altres dos llibres

Aquest últim dia de Sant Jordi va treure al carrer dos nous llibres d'autors pratescs, precisament els que glossarem en la passada edició de DELTA i dels que són autors Jaume Codina i Pau Vallhonrat. Ens anem acostant a la trentena d'edicions de llibres locals. Una xifra tan important que no solament situa El Prat entre les comunitats capdavanteres de Catalunya en producció editorial, sinó que, a més a més, algunes capitals de província de l'Estat no han conquerit aquesta xifra, que, per altra banda, és més de la meitat de la producció editorial de la nostra comarca.

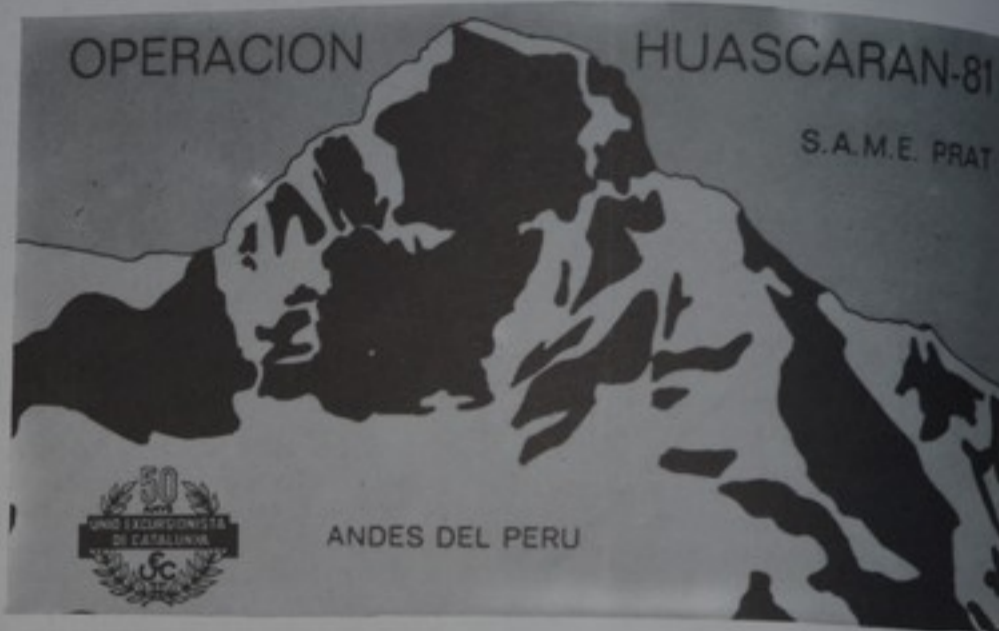
Calia remarcar allò que tenim de bo i ja ho han fet, il·lusionats perquè aquests dos llibres podrien ser també l'inici d'una editorial que ja fou anunciada, tot i anunciar també la preparació d'un llibre commemoratiu del centenari de l'arribada del ferrocarril a El Prat. Endavant tot allò que sigui cultura.

VICENÇ LÓPEZ I ENRIC LUCAS

dos pratencs a la conquesta dels Andes

QUATRE ESCALADORS A 6.768 METRES D'ALTURA

Davant la taula de redacció dos nois joves, molt joves. Un té una aparença d'atleta: alt, robust, forçut... L'altre sembla un noi tímid, amb cara d'universitari... Ambdós, però, porten a terme un fort entrenament físic. Escalen muntanyes sense parar; surten als Alps francesos i italians escalant els més difícils pics; a la piscina del nostre poble se'ls pot veure nedant els 4.000 metres sense detenir-se... Vull dir que minut que tenen lliure, minut que empren en llur conservació física i atlètica. La seva missió aquest estiu és la conquesta del Nevado Huascarán, a la zona denominada Serralada Blanca, al Perú. Aquesta serralada és la zona dels Andes on es troben concentrades les altures màximes d'aquesta demarcació: al nord el grup Huandoy i Chacaraju, amb els cims Huandoy, Yanapakcha, Pisco, Piràmide de Garcilaso, etc. Quasi tots ells superen els 6.000 metres, i al sud trobem el grup Huascarán, format pel Nevado Huascarán, Chopicalqui, Ubeda, Elola, etc., també tots superiors als 6.000 metres.

Aquests dos xicots, la suma de llurs edats no arriba als 45 anys, són en Joan Vicenç López i Enric Lucas. Deixem, però, que siguin ells qui ens ho expliquin. Enceta la conversa en Joan Vicenç López.

ELS HOMES

—Després de molt de temps de preparació, la S.A.M.E. (Secció d'Alta Muntanya i Escalada) de la Unió Excursionista de Catalunya d'El Prat, ha enfrontat per primera vegada en la seva història la tasca de preparar una expedició de gran envergadura a una zona concreta de la serralada andina, dintre territori peruà: la Serralada Blanca. Concretament el nostre objectiu va enfocat a obrir una nova via al cim que assoleix l'altura màxima del Perú: l'Huascarán, per la seva abrupta cara nord. L'Huascarán té 6.768 metres.

—Qui sou els que formeu part de l'expedició?

—L'Enric Lucas i Llop, fill d'El Prat amb 19 anys. És l'encarregat dels transports, alimentació i cartografia. És membre i vocal de la S.A.M.E. de la U.E.C. d'El Prat; del G.A.M. (Grup d'Alta Muntanya) nacional (comissió de reestructuració); monitor de l'Escola Catalana d'Espeleologia i membre del Grup d'Espeleo-Socors nacional.

Un altre és un destacat membre del món alpinista i és Joan Carles Grisó, aquest és l'encarregat de tot l'equip fotogràfic i mèdic (farmaciola). Avui no ha pogut venir a l'entrevista perquè treballa a unes pistes d'esquí a una estació hivernal a França, i com comprendràs una escapada així per sols una estona és pràcticament impossible. Té 21 anys.

Després hi ha en Joan Martí del Castillo, encarregat del material tècnic de l'escalada. És membre del G.S.M. (Grup de Socors de

Muntanya) de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya; assessor tècnic de la casa d'esports Serval i actualment és el guardià del refugi "Lluís Estasen" de la Federació Espanyola de Muntanya. I darrerament estic jo com a cap de l'expedició. Tinc 25 anys i sóc de Segòvia. Treballo a Barcelona i pertanyo a la S.A.M.E. de la U.E.C. d'El Prat (com a vocal), sóc també membre del G.A.M. nacional (comissió de reestructuració) i membre del G.A.M. Real Societat d'Alpinisme Peñalara.

L'OBJECTIU

—Expliqueu-nos amb més detall el vostre objectiu.

—El nostre objectiu és l'ascensió al cim de l'Huascarán Nord per una nova i impressionant via, que ja fou intentada fa temps per una expedició polonesa, fracassant en l'intent. Fins avui al Nevado Huascarán, per la cara de la que estem parlant, sols existeixen tres camins d'ascensió:

a) La realitzada per l'italià Casarotto l'any 1977, portant el seu nom

b) L'anomenada Directa Francesa, oberta l'any 1966 per una cordada de francesos, naturalment; i la

c) Realitzada pels polonesos darrerament i que passa justament per l'aresta N.O.

Nosaltres en volem obrir una de nova semblant a la dels polonesos, però amb variants. Volem realitzar, com hem dit abans, la dels polonesos però la primera. La del fracàs, no la que resta oberta.

—Una expedició així deu assolir un prestatge exorbitant. Heu tingut ajuda econòmica o d'algun tipus a nivell oficial o particular?

—Per desgràcia les ajudes han estat molt minses. A nivell oficial ens hem mogut moltíssim, però subvencions per a expedicions als Andes no n'hi ha. Han d'ésser a l'Himalaia... I ajudes d'entitats bancàries i comercials n'hem tingudes bastants, però no cobreixen ni de lluny les nostres necessitats.

Heu de tenir en compte que el nostre prestatge es mou a la ratlla dels dos milions de pessetes, doncs sols l'avió de Barcelona a la capital del Perú, Lima, ens costa vora les 600.000 pessetes, anar i tornar, naturalment. Compta ara el transport de materials, alimentació, manteniment del camp base, lloguer de portadors, material i equip de fotografia, equips tècnics, roba, etc... Alguna caixa pratencs ens ha ajudat molt modestament i també una important empresa tèxtil ens ha ajudat, si bé no econòmicament sí amb fibres per a cordes. Tot ajuda, no? Estem esperant la resposta de l'Ajuntament i volem agrair les gestions realitzades a nivell oficial per el Sr. Giménez, regidor d'Esports i Ignasi Ribas, tinent d'Alcalde i Cultura i també per la Junta de la UEC d'El Prat i per part del Consell General de la UEC. Moltes gestions no han passat d'ésser, això, gestions. Crec, però, que calia provar-ho tot.

ANECDOTES

—Podeu continuar parlant. Hi ha anècdotes o dades curioses que puguin interessar els nostres lectors?

—Dintre del món econòmic podem dir que hi ha a la venda unes "pegatines" al·legòriques de l'expedició que tothom les pot adquirir pagant solament la voluntat. Tots els membres de la Junta de la UEC-Prat les tenen a disposició de tots; i també que quan tornem, si l'expedició s'ha realitzat amb èxit, pensem passar una sèrie de transparències i conferències per diverses entitats d'estalvi, per recollir algun centim. Fora ja del món econòmic, pot interessar alguna dada curiosa, com per exemple les temperatures que haurem de suportar: al migdia la temperatura mitja és d'uns 18° C i d'uns 7° C a les valls i d'uns -40° C a les geleres. La nostra expedició també vol ser capdavantera en algunes modes: per exemple és una expedició lleugera, això vol dir que no és la típica expedició que fins ara estàvem acostumats a veure en els reportat-

La riquesa de la nostra comarca

ges, amb molts traginers i moltes tendes. Volem ésser pràctics, sense massa pes. Sols l'imprescindible: menjar liofilitzat, roba de tipus "goretex" que abrigo molt i pesa poc, etc. També com a anècdota podríem dir que estem en contacte permanent amb el consolat del Perú a Barcelona i inclús amb el Perú directament, per saber les dades climatològiques... No fa pas massa aquella zona ha estat afectada per varis terratrèmols que han solcat greument la zona triada per nosaltres, canviant la fesomia de les crestes, de la neu i de les geleres. A través d'aquests contactes, sabem al dia com està la situació, podent variar les rutes sobre el mapa constantment. Volem dir també que aquesta ascensió és commemorativa del 50è aniversari de la fundació de la U.E.C.

EL COMIAT

Deixem els dos companys. En els seus rostres es reflecteix una sensació d'alegria, d'esperança en aquest somni vell i bell. Parlant amb ells se'ls endevina una futura satisfacció, que si arribessin a assolir el cim del Nevado Huascarán, els faria oblidar la part desagradable de la conquesta: el cansament, la suor, les moltes penalitats i perills deixats enrera... Un bocam de triomf que sols saben assaborir els que practiquen aquest tipus d'esport: perillós i anònim, silencios i sense públic per aplaudir-los quan baixen de dalt un cim. Un esport anomenat alpinisme, i que tal com varen dir ells, la conquesta dintre del món actual de l'escalada, d'un cim d'aquestes característiques, suposa una tasca de gran envergadura i dificultat, decisiva per la posició de l'escalada a nivell de l'estat espanyol en el món.

Volem dir que el cap de l'expedició, en Joan López, és fill de Segòvia i que naturalment parla el castellà. Vol aprendre el català i ens va prohibir durant tota l'entrevista que li parléssim el castellà, i diu que així ho fa amb els seus amics, per tal de poder-lo aprendre més ràpidament. Això diu molt al seu favor.

Els desitgem tota classe d'encerts i sort, emplaçant-los per a una propera entrevista, quan tornin de la terra dels inques.

Merlot

Mentalització als polítics i als planificadors

En aquesta Setmana Santa passada em vingué el neguit d'escriure en assabentar-me per mitjà dels medis televisius d'unes paraules que digué en una entrevista el gran català universal que fou en vida en Josep Pla. Digué en Pla que si no s'hagués decantat a la Literatura, li hauria agradat ésser pagès. Per un home com ell amant de la natura i dels costums senzills i sans, el ser pagès l'hauria omplert de valent el mateix que l'omplí l'escriure. Ben segur que la collita assolida per mitjà de la seva literatura, no hauria estat menys important si hagués fet de pagès. Els homes que despunten dels altres no són aquells que compten els minuts que falten per a plegar. No són aquells qui en començar el mes de setembre ja pensen en les vacances de l'any vinent. Cert programa de televisió feia esment de la importància que arbres i plantes en crear els elements bàsics de la nostra existència: Sol, Oxígen, Aigua, Arbres, així com tots els productes agrícoles i ramaders que gràcies a tots aquests elements en conjunt fan possible la continuïtat de la nostra existència. Es deia en aquell programa que si volíem arribar en bones condicions a l'any dos mil, els humans hem de ser més responsables i amb molta més visió de futur de la que tenim avui dia.

La comarca del delta del Llobregat ha estat i segueix essent encara terra privilegiada a produir fruites i verdures en grans quantitats i d'immillorable qualitat. Mils i mils de tones de diferents productes han estat exportats arreu d'Europa a més d'altres punts de l'estat espanyol. La mare Natura donà a nostra comarca una riquesa natural que fou ben aprofitada per aquells peoners pagesos que amb el seu esforç feren bo el dir de la gent que "el català de les pedres en treu pa". Avui això resta quasi oblidat. Per la manca de visió de futur, certs polítics, mals governants i pitjors planificadors, estan desfent, dia a dia, la riquesa que ha fet possible l'enfortiment de l'economia en la nostra comarca. En la dècada dels seixanta, gràcies a la nostra producció ramadera-agrícola, industrial i turística, nostra comarca disfrutava de la renda per càpita més elevada del país. Aquest privilegi econòmic no era fruit d'una casualitat. L'esforç i constància de la nostra gent feren el miracle. Ells saberen

arrodonir el valor natural de la nostra posició geogràfica; els Pugès, Camps, Villà, Ventura, Bou, Muntaner, Lleonart, Boronat, Marín, Rodrigo, Font, Augué, Ruiz, Casals, Tort i un llarg, etc., etc., han estat i són vius testimonis d'una gent que treballa sense descans. D'una gent que per ells la Setmana Santa i demés festes de l'any no els dispensa del treball de cada dia. No poden deixar per l'endemà el que avui és deure i obligació. El dissabte de Setmana Santa El Prat tan sols, envià a Merca-Barna grans quantitats de fruites i verdures del temps. El dilluns de Pasqua, El Prat envià a les plantes conservadores de Múrcia, seixanta tones de carxofes. Aquest servei fou possible per mitjà de la Càmbra Agrària i dels pratencs Pinyol i Canillo. De llavors ençà, el servei d'abastiment a les plantes conserveres murcianes, segueix dia a dia sense descuidar els serveis d'abastiment a Merca-Barna i perifèria.

Nostre Honorable President de la Generalitat no es cansa de dir-nos que la salvació del país és cosa de tots. Que tan sols el podem salvar si tots hi posem el coll. Catalunya sempre ha despuntat per damunt de moltes altres regions de l'Estat espanyol per la força que li donen les petites i mitjanes empreses; per la força moral que dona el treball quan els fruits del mateix van a raure a la seva butxaca. Per a tots ells, no hi valen convenis de treball ni horaris convinguts, ni festes senyalades i molts d'ells no poden gaudir de vacances. Com ja he dit abans, nostra comarca és font de riquesa i ho seria més encara si es portés a bon terme tots els projectes existents sobre la construcció de plantes depuradores al llarg de nostre riu Llobregat tan contaminat, així com també si es fes el control precís per evitar els desguassos directes de les clavegueres al Mediterrà. Seria molt important de cara al nostre futur si entréssim al Mercat Comú: Ramaderia-Agricultura, Indústria i Turisme, podria millorar en un trenta per cent més la seva producció. La Comarca del Delta del Llobregat ha estat i segueix essent envejada per tot entès nacional o estranger que l'ha visitada; reuneix unes condicions immillorables en tots conceptes; la seva climatologia, la seva posició geogràfica i la seva gent, fan que la mateixa es mereixi sens dubte una major atenció per part dels organismes estatals a tots nivells.

Jordi Ribas

La Unió de Botiguers d'El Prat Al servei del poble

Obsequia a la seva distingida clientela amb

Un Sopar Festa per a 24 parelles

en combinació amb la Loteria Nacional del 30 de Maig de 1981

DEMANI EN ELS ESTABLEIMENTS
els números que li seran entregats gratuïtament.

La Unió de Botiguers d'El Prat Al servei del Esport Escolar

I TROFEO PRATENC DE ATLETISMO GRAN PREMIO: UNIÓ BOTIGUERS - CAPIN

Diumenge, 7 de Juny de 1981 A les 9'30 del matí

Pista d'Atletisme Polideportiu d'El Prat

Una organització al seu servei; compri sempre
en les botigues amb el distintiu **CAPIN**

Una Política Urbanística

Al cumplirse la mitad del mandato municipal, se siente la necesidad de hacer un breve inventario de cuáles han sido las realizaciones que en el transcurso de estos dos años la Tenencia de Alcaldía de Urbanismo, Vivienda y Obras, ha desarrollado. Obviamente, no se ha llevado a término todo aquello que la población y uno mismo, hubiere deseado. No obstante, es bueno que la opinión pública sepa a través de estas páginas y pueda juzgar objetivamente la labor efectuada en el departamento de urbanismo, vivienda y obras, durante este periodo.

ADQUISICION DE SUELO

En el capítulo de adquisición de suelo público, se ha conseguido mediante compra: 10.926 mts² destinados a "equipamientos docentes, de carácter general y técnico", así como 9.136 mts² para uso de "zona verde". El valor de dichos terrenos, 38.597.644 ptas.

Hemos adquirido, asimismo, con carácter gratuito, en base a gestiones realizadas con la propiedad respectiva: 26.522 mts² con destino a "equipamientos de carácter general" y 3.600 mts² destinados a "zona verde". El monto total aproximado de suelo cedido gratuitamente al municipio es del orden de los 39.000.000 de pesetas.

URBANIZACION DE VIALES

Otro capítulo importante dentro del contexto general de urbanismo, vivienda y obras, lo supone la urbanización de calles y plazas de nuestra población. En este ámbito, amén de finalizar las obras de urbanización de la Avda. de Montserrat, así como las calles Juan Vilá Dalmau-Alejo Aguilera-Moisés Hernández, todas ellas interrumpidas cuando tomó posesión el actual Consistorio. Se vienen urbanizando —encontrándose en diversas fases el estado de las obras—, o bien cumpliendo los plazos administrativos reglamentarios: Coronel Sanfe-

liu, Calella, Vilassar, Sant Pol, Cáceres, Lleida, Sant Joaquim, Sardanyola, Sant Cugat, Tarragona (lado río), Rector Homs, Tarragona (lado Sanfeliu) y Masnou, calle Penedés, Figueres y Narcís Monturiol, así como el proyecto de iluminación de la calle Penedés (zona parque). Otras obras colapsadas durante años y actualmente en proceso de finalización, son las obras de saneamiento de la Avda. del Remolar (entre Ctra. Aviación y calle Urgell). El coste total de inversión entre contribuyentes y municipio es del orden de los 102.295.000 de pesetas.

También se ha conseguido que la iniciativa privada y en este caso, el Polígono Industrial Pratense, urbanizase diferentes viales del interior del polígono, así como el acceso y salida (provisional) del mismo que enlaza con la Avda. del 11 de Setembre. Por parte del Polígono Industrial de "Cal Alayo" se ha urbanizado el "camí de Cal Pelut", si bien es verdad que dichas obras todavía presentan algunas anomalías. En cuanto al sector de "cal Saio" se consiguió que la promotora urbanizase el resto de la Avda. de Montserrat (a partir de la Ctra. Marina). En la zona de "Cal Sabé" también la promotora ha venido obligada a urbanizar la Avda. Gallart Monés (entre E. Bertrand y Ripoll).

PLANEAMIENTO

Hay otro capítulo importante y es, el planeamiento. Se ha realizado el plan parcial de "Cal Gana", el cual generará de forma gratuita —una vez aprobado por parte de la Corporación Metropolitana de Barcelona—, 13.465 mts² de "equipamientos", 4.457 mts² de "zona verde", así como 1.952 mts² de techo edificable proveniente del 10% de aprovechamiento medio del sector. Asimismo, se ha conseguido el que la C.M.B. aprobase el "Avance de Plan Especial de Reforma Interior" del barrio de La Barceloneta, el cual recoge la aspiración mayoritaria del barrio y descongestiona la

imposibilidad práctica de edificar en dicho barrio, desde la entrada en vigor del Plan General Metropolitano. Se consiguió que la C.M.B. modificase una serie de viales del P.G.M. en el interior del Polígono Industrial Pratense adaptando éstos a los existentes en el Plan Especial del P.I.P.

OBRAS MUNICIPALES

En el apartado de obras municipales (plazas y vías públicas), posiblemente hayan visto los resultados más elocuentes en los últimos tiempos: Planta de árboles, colocación de bancos, construcción de jardineras y elementos ornamentales, urbanización parcial de diversas plazas: Constitución, Blanes, A. Feu, Oñar, Instituto, etc., arreglo de caminos y calles, etc., y ello ha sido posible merced a los fondos obtenidos —25.000.000 de ptas— del empleo comunitario y a la labor desarrollada por el Tte. de Alcalde de Trabajo y del Concejal delegado de Ecología. Asimismo, después de más de dos años, ha sido restaurada la fachada de nuestro Ayuntamiento y remodelada la zona exterior del mismo. También se han realizado diversas obras de edificación, restauración o ampliación de diversos edificios y centros municipales, aunque por ser destinados a otras áreas municipales, se obvian en el presente escrito.

Ya, para finalizar, he de decir que seguramente hayan quedado todavía por hacer muchas cosas; no obstante, la Tenencia de Alcaldía de Urbanismo, Vivienda y Obras, tiene elaborado un extenso "programa biennial de actuación" el cual será realidad en función de la capacidad financiera de nuestro Ayuntamiento v. por descontado, del soporte que las tuerzas políticas presentes en el Consistorio lo permiten. En su momento, desde estas mismas páginas, espero poder desarrollarles dicho programa en toda su extensión.

A. Jarque Blanch
Tte. de Alcalde de Urbanismo,
Vivienda y Obras

PAPELERA TIENE VALOR

De La Papelera Española se está hablando mucho en los últimos tiempos, y no para bien precisamente. El problema de la Papelera Española es sencillamente que prácticamente no existe como empresa. Su poder decisorio está en manos del Banco de Bilbao o, para ser más exactos, de la Corporación Industrial del Banco de Bilbao, que viene a ser lo mismo.

En España, como se sabe, las únicas empresas que obtienen pingües beneficios son los bancos. Sin embargo, no puede decirse que consigan sus abundantes beneficios desplegando su actividad como lo han hecho tradicionalmente: financiando el desarrollo económico mediante el crédito.

Dado el elevado precio actual del dinero, nadie piensa en invertir. ¿Qué actividad productiva puede generar beneficios superiores al 22 por ciento, que es el tipo de interés al cual el banco presta su dinero?

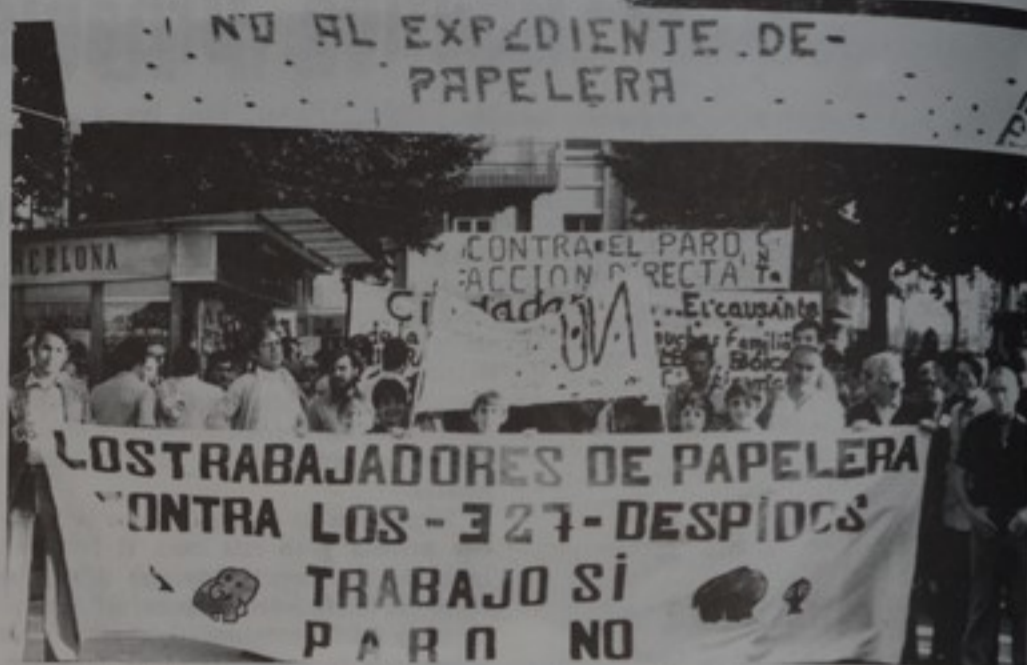
Los bancos se han lanzado tan descaradamente a la especulación que se les conoce como los usureros de hoy en día.

La práctica de la usura es pues una actividad atípica de los bancos que abandonando su papel responsable de motor de la economía, con expectativas a largo plazo, ahora mueven rápidamente sus masas de dinero de una asignación a otra según la coyuntura más favorable desde el punto de vista lucrativo.

Con este criterio, el Banco de Bilbao, sin vocación empresarial, ha decidido la liquidación de la casi totalidad de la Papelera Española de El Prat.

Esta Fábrica fue en otros tiempos un importante centro papelerero cuya capacidad productiva y recursos de trabajo han ido siendo eliminados progresivamente, siguiendo las consignas del Banco de Bilbao, hasta llegar a la actual traca final. Si se concede el despido de más de 300 personas solicitado en un Expediente de Regulación de Empleo, esta fábrica pasará en pocos años de tener ocho líneas de producción a sólo una.

Otro personaje no menos decisivo e inquietante en este asunto es el Sr. Gómez Catón, Delegado de Trabajo, sobre quien recae la misión de sentenciar el ya tristemente célebre expediente.

Los trabajadores comienzan a dudar que este señor vaya a actuar con justicia desde el momento en que el Comité de Empresa les informó en una asamblea (día 9 de mayo) que veían perdida la batalla por la conservación de sus puestos de trabajo. El propio Comité de Empresa había acusado, el día anterior, en la Delegación de Trabajo, a los Inspectores que colaboran en el caso, de tener decidida a priori una resolución desfavorable a los trabajadores.

Además, el Sr. Gutiérrez Cortines, Consejero Delegado del Banco de Bilbao, junto con sus colaboradores se habían reunido días antes en el Hotel Princesa Sofía con el Sr. Gómez Catón sin que haya trascendido nada de lo tratado, como si fuera lícito mantener en secreto elementos de juicio que intervienen en el proceso y que, por consiguiente, repercuten en la resolución final. Que nosotros sepamos, no ha habido, como contrapartida, ningún encuentro entre el Sr. Gómez Catón y técnicos de la fábrica de El Prat.

La Dirección, técnicos y obreros de la Papelera Española de El Prat están convencidos que la factoría es perfectamente viable, que es preciso salvar la empresa y continuar la actividad productiva sin que se produzcan pérdidas necesariamente y cum-

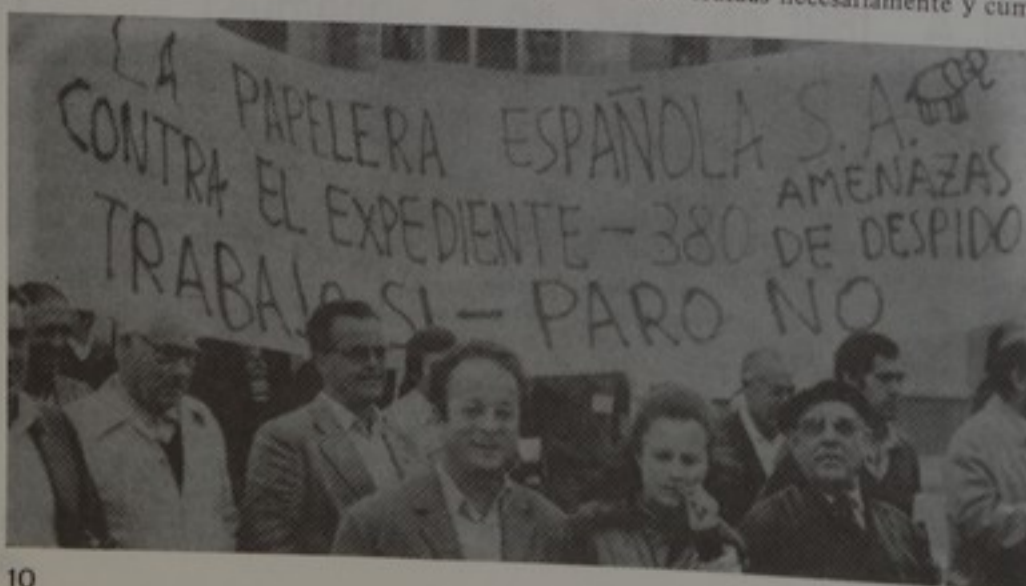
pliendo a las duras y a las maduras, la función social que le corresponde como objetivo prioritario en este momento. Los profesionales tienen pues soluciones, pero ya vemos que el problema acuciante es impedir el cierre patronal.

El Comité de Empresa representante de los trabajadores ha entregado montones de informes y pruebas en la Delegación de Trabajo demostrando la viabilidad de la empresa. Ha recurrido a partidos políticos, centrales sindicales y a instituciones, meramente consultivas en esta materia, como el Ayuntamiento de El Prat o la Generalitat, no pudiendo inhibirse este último organismo ante un problema de esta envergadura, que afecta a todo un pueblo de Cataluña aumentando el paro ya elevado, y sumiendo en la desesperación a centenares de familias. Por otra parte, afecta a toda Cataluña puesto que se trata de una industria enclavada en ella y que produce papel y cartón, materia vital para cualquier pueblo con mínimas aspiraciones autonómicas.

La empresa es rentable, existen soluciones y la prueba de que los despidos son injustificados es la rotunda negativa por parte de la empresa (Banco de Bilbao) a entablar cualquier tipo de negociación. Tal vez la guerra entre autonomías ha comenzado ya con este enfrentamiento entre el Banco de Bilbao y una empresa en Catalunya. Sin embargo, todo resultará inútil si, como se teme, el poder económico (Banco de Bilbao) y el Estado (Sr. Gómez Catón) se ponen de acuerdo.

Se están preparando movilizaciones para protestar contra este atentado del que pueden ser víctimas varios cientos de familias prateses. Papeleras fueron las primeras inmigrantes que desde principio de siglo han echado raíces en El Prat.

Pero, entretanto, en cualquier momento, probablemente cuando estas líneas salgan a la luz, tal vez ya haya ocurrido, puede llegar de la Delegación de Trabajo un infimo papelito. Cumpliéndose la sentencia ipso facto.

CENTRO DE ESTUDIOS LLOBREGAT

CENTRO OFICIAL DE FORMACION PROFESIONAL. AUTORIZADO POR EL MINISTERIO DE EDUCACION Y CIENCIA

Avda Virgen de Montserrat, 46—A . Telefono 379 54 91 . EL PRAT DE LLOBREGAT

FORMACION PROFESIONAL OFICIAL Y GRATUITA

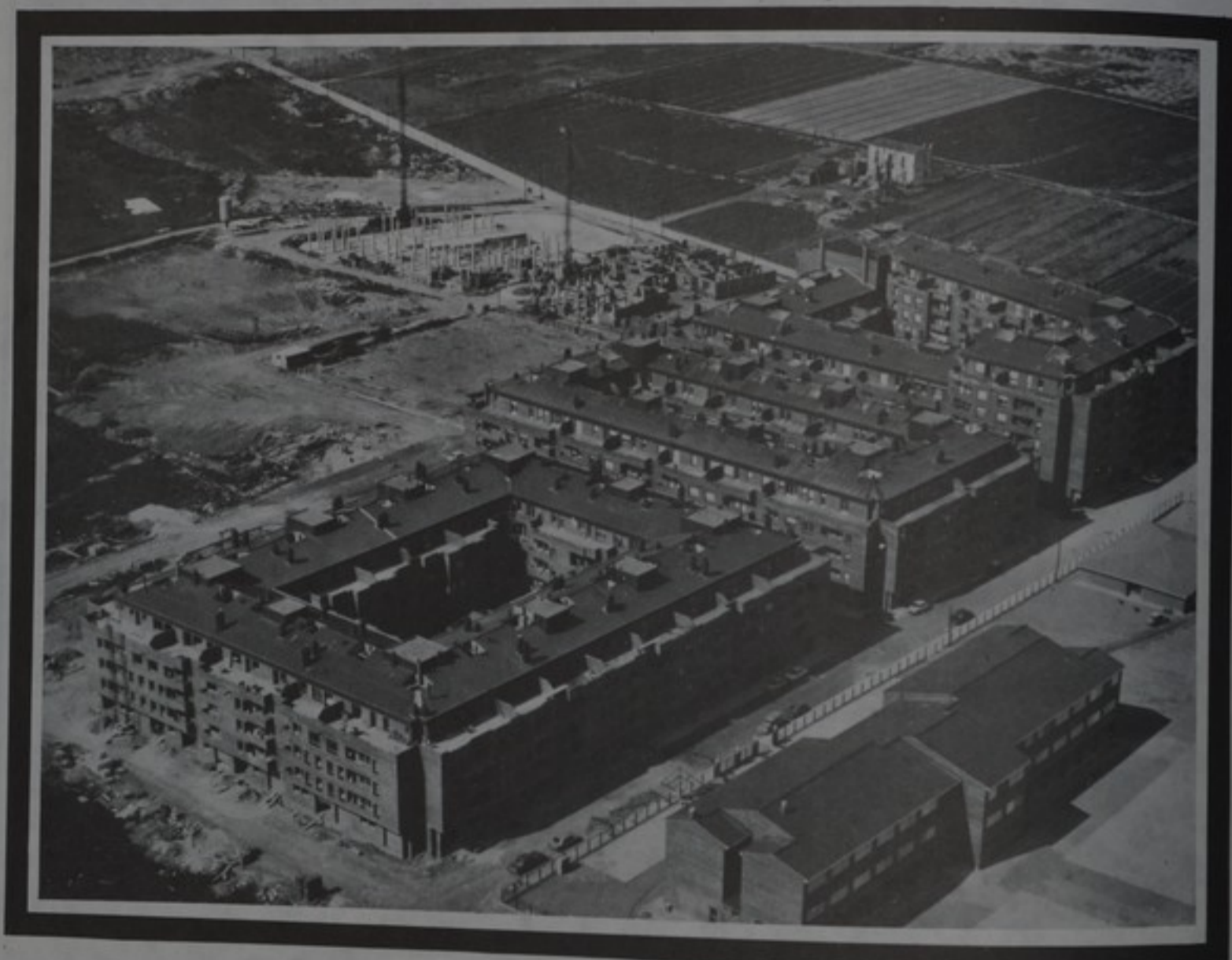
PROFESIONES:

- ADMINISTRATIVO
- PUERICULTURA
- PELUQUERIA
- ESTETICA (Estheticien)
- COMERCIAL

INFORMACION: Avda. V.Montserrat, 46 A Tel. 379.54.91

**BARRIO DE SAN JORGE
CONJUNTO RESIDENCIAL**

CADI

RESIDE S.A.

PROMOCIONES INMOBILIARIAS

*INFORMACION Y VENTA - C. EUSEBIO BERTRAND Y SERRA, N.º 39-43.
TELEFONOS 379 55 54 - 379 53 12

PRAT DE LLOBREGAT

Noticias del corazón

A menudo, cuando transito por las calles de El Prat, numerosos ciudadanos conocedores de mi profesión, me bombardean con mil y una pregunta, porque para muchos, los periodistas tenemos un poco la obligación de conocer el acontecer diario de todo aquello que con un mínimo de curiosidad, interesa al ciudadano medio.

El otro día, cuando elegía una revista en un quiosco, dos mamás de muy buen ver, me preguntaron así a boca de jarro, si conocía el tipo de ropa que usaba la esposa del alcalde y qué boutiques frecuentaba. La verdad, me quedé perplejo, porque a este tipo de preguntas no estaba acostumbrado a responder, pero prometí enterarme y en un próximo artículo en DELTA contestaré a estas curiosas ciudadanas.

Sin embargo, les dije que debido a la militancia comunista del Sr. Martín, no creía que su esposa se gastara demasiados cuartos en ropas de alta costura, pero si tanto les interesaba preguntaríamos a la propia alcaldesa.

"Pues mire Vd., está muy equivocado", me contestaron las mamás de muy buen ver. "Antonio Martín vestía muy mal hace solamente dos años y actualmente se ha puesto a la altura de los políticos que destacan por su buena forma de vestir. Este chico cuida mucho su imagen", me contestan a dúo.

Otras se han enterado del flamante piso que ha estrenado el teniente alcalde de obras, Alfred Jarque, y no les desagradaría que publicáramos una fotografía del Sr. Alfred saliendo del baño o mostrándonos el salón principal del piso en el bloque del Banco de Bilbao.

Por favor, señoras, que DELTA no es ninguna revista del corazón y no nos dedicamos a mostrar la vivienda de nuestros políticos, pero a la gente le apetece enterarse de los temas propios de las revistas de corazón, porque de los temas políticos están un poco saturados.

POCO ALTERNE

"No conocemos a la esposa del alcalde ni las esposas de muchos concejales", me dicen cuando estoy en la cola del pan. "El rojerío municipal no alterna ni hace vida social", contesto a las curiosas amas de casa mientras van recogiendo las barras de pan integral.

Así y todo, las curiosas féminas insisten en querer ver a nuestros políticos en plan familiar. Es decir, fotografías del alcalde o cualquier concejal con batín y acariciando al gato y sobre todo rodeado de sus seres más queridos.

Por supuesto y sin que sirva de precedente, vamos a dialogar con las esposas de los políticos, para conocer sus gustos en cuanto al vestir y si contentamos a nuestras lectoras de DELTA, habremos llegado al menos al corazón de buena parte de la sociedad femenina pratense, porque si con las noticias escandalosas de cariz municipal, han obligado a los políticos a acudir al juzgado, no queremos ser los culpables de provocar gastos judiciales que luego corren a cargo de la militancia de base.

CRONICA TRIBUTARIA

"La evasión fiscal: Un deporte de élite"

En Italia tienen, por estas fechas, a un ministro de Finanzas, socialista por más señas, que pretende erradicar la práctica de un deporte de "élite" denominado *evasión fiscal*.

Lo de deporte viene a cuento porque quien practica la evasión fiscal no tiene prácticamente responsabilidad penal y en su competición con los inspectores de Finanzas ha calculado los riesgos económicos que corre. Caso de ser descubierto, deberá pagar una sanción económica además de los importes que dejó de ingresar *en su día* e iniciará una nueva competición con aplicación de mejores técnicas evasoras.

Lo de "élite" se aplica al ser muy pocos los ciudadanos afortunados que pueden permitirse su práctica. Pensemos que la mayor parte de los contribuyentes son "ciudadanos a sueldo" que pagan *voluntariamente* sus impuestos cuando la empresa les abona su salario, cerrándose así la posibilidad de evasión fiscal al actuar la empresa como recaudadora de Hacienda.

En el informe del Sr. Reviglio, que así se llama el socialista ministro de Finanzas, se denuncia a los ciudadanos, con nombre y apellidos, que obtienen mejores resultados en este deporte. El podium de los campeones en evasión fiscal tiene la siguiente clasificación:

1. Industriales del petróleo
2. Comerciantes
3. Profesionales

El socialista Reviglio, fiel a la doctrina de lucha de clases, ha decidido eliminar a la "clase evasora" declarándole la guerra en dos frentes, el psicológico y el legal.

En el campo psicológico pretende que la vergüenza pública de ser conocido por el resto de los ciudadanos como evasor fiscal, mediante la publicación de sus nombres, impulse a esta clase a declarar correctamente sus ingresos o simplemente declararlos.

En el frente legal intenta que se aprueben en el Parlamento normas que agilicen y faciliten la labor de los inspectores de Finanzas, estableciendo penas de cárcel inmediatas para los grandes evasores.

La clase a extinguir se ha puesto en "estado de alerta" y a través de sus representantes, integrantes del "partido de la evasión", que según cuentan los periódicos posee grandes apoyos dentro del Parlamento, ha paralizado la aprobación de las normas que facilitarían una mayor eficiencia en la lucha antievasora y ha acusado a las normas del ministro Reviglio de demagógicas.

Al ministro de Finanzas de este país latino del sur de Europa y ribereño del Mediterráneo, que suponemos con aspiraciones a un modelo impositivo nórdico, le auguráramos, caso de permanencia en su puesto, una larga, dura y feroz guerra contra la clase evasora, de conciencia fiscal claramente africana, que carece de "vergüenza pública" y se halla bien arropada en el Parlamento, pensando, además, que al honesto socialista se le ha formado un nuevo frente de batalla, el familiar, al incluir entre la lista de "deportistas evasores" a su propio cuñado.

Joan Anglès i Anglès

A LA ANTERIOR CORPORACION, LE IBA LA MARCHA

Una cosa está clara, si en algo se ha distinguido el ayuntamiento rojo, es en la seriedad sentimental y amorosa de sus miembros. Citemos como contraste, el devaneo sentimental del anterior concejal Celestino Camacho, asiduo cliente de discotecas y ligón de cierta categoría. Otros compañeros de Camacho también fueron célebres por sus escapadas a la Ciudad Condal. En épocas de los alcaldes Mesa Parra y Martí Ferrer, era normal a la salida de los plenos ciertos viajes de alterne para desentumecer la tensión de los plenos municipales.

Un día, a la salida del pleno, el grupo de concejales aficionados a la "marcha", se fueron al Molino antes de finalizar la sesión

municipal y el alcalde Martí Ferrer decidió suspender el pleno y reanudar al día siguiente, con lo que envió convocatoria urgente repartida por los propios serenos a los domicilios de aquellos que estaban alegremente observando los contorneos de la "mañana".

Dos esposas de estos concejales enviaron a los serenos al bar del aeropuerto, esperando que encontraran allí a sus maridos apurando la última copa antes de retirarse al domicilio conyugal. Los serenos volvieron a los domicilios respectivos para dejar la convocatoria y de paso informar a las esposas que sus maridos no estaban en el bar del aeropuerto, lo que originó un enfado mayúsculo y sabemos que cuando llegaron, pasadas las tres de la madrugada, dos de estos concejales, cuando dijeron a sus esposas que

venían del ayuntamiento, tuvieron que soportar un bochornoso espectáculo de la mujer fiel y engañada con una mentira política. Por la mañana, el propio alcalde tuvo que mediar para que no llegara la sangre al río.

Estos sucesos no ocurren en la actualidad, los concejales van más bien escasos de sueño y no pueden alternar, lo que origina que muchos ciudadanos no se tropiecen en sus devaneos nocturnos con los políticos pratenses y, por este motivo, no conozcamos el lado sentimental del actual consistorio; pero si tanto interesa a mis amigas de la cola del pan, que no se inquieten, también en este terreno les tendré informadas.

VACACIONES Y BODA REAL

La clase política local empieza a preparar sus vacaciones. José Parés, sabemos que está preparando un crucero por el Mediterráneo en el yate de su amigo Bolea.

Los del PSUC habían decidido un viaje colectivo a la URSS, pero ante el cambio político del partido hacia la línea pro-soviética, ellos, que se sienten euros, temen que en la URSS les preparen una encerrona. Suponemos que más de uno aprovechará para realizar algún seminario de periodismo ahora que se han especializado a publicar panfletos informativos.

En el PSC-PSOE, me informan que la mitad recorrerá el sur del estado español y el resto se quedará en casa haciendo bricolaje.

Los concejales de CDC, Ferret e I. Ribas, se irán a sus fincas de Tarragona y Lérida respectivamente y el soltero de oro Pau Ribas, tenía previsto acudir a la boda de lady Diana y el príncipe Carlos, pero el partido ha decidido enviar a Pepe García, porque es el militante más elegante y que además, huele a Paco Rabanne y esto en la corte inglesa se aprecia mucho.

Juan Miñarro

EL LLOBREGAT

Ese río que tú bordeas,
cuando paseas por su orilla,
lo están mantando de celos
si en sus aguas no te miras.

Si en sus aguas te reflejas,
él te acaricia, chiquilla,
y con tu cuerpo de diosa
está jugando en su orilla.

Ese río que tú recorres,
cuando paseas por su orilla,
sus aguas ha depurado
por si te bañas, chiquilla.

El su corriente detiene
si te paras en su orilla,
y te sigue muy de cerca
cuando paseas por su orilla.

El te desnuda, él te viste,
ya te admira, ya te quiere,
si en sus aguas te bañaste,
bien sabe ya cómo eres.

Con tu alegre contoneo,
y bonitas pantorrillas
el río de envidia se mueve,
lo estás matando, chiquilla

Juan Vizcaino Alguacil

El peligro de las curvas

La curva es un cambio de dirección en un camino recto.

Nos aconsejan de andar siempre por el camino recto como garantía de una seguridad.

Salirse del camino recto es peligroso por salirse de la seguridad. Carecer de seguridad constituye un peligro y tenemos la obligación de evitarlo.

En términos automovilísticos se dice que las curvas son peligrosas y el peligro aumenta con las curvas muy cerradas.

Las curvas hacen perder la velocidad, la estabilidad y con ella el equilibrio, y se produce la caída.

Un humorista dijo que Adán se perdió por las curvas. Primero la culebra, después la manzana, y por último la mujer...

Insinuaba que las curvas de la mujer son también peligrosas como las curvas de la carretera, pues los incautos cegados por el instinto, esas curvas les hacen perder visibilidad en la recta y se estrellan... Los gastos de reparación son tan cuantiosos como los de un vehículo estrellado en una curva. Claro que el factor velocidad juega importancia en los estragos del coche.

Los antiguos egipcios que sabían mucho, apenas usaron la curva y los griegos fueron muy prudentes en el arco.

Cuando la curva se cierra totalmente tenemos lo redondo y lo redondo corre y si no se detiene se estrella. Si la moneda en vez de ser redonda fuera cuadrada tendría más estabilidad y se esfumaría menos, la tendríamos estable... Se dice que la Rueda de la Fortuna ha sido la más nefasta de todas las ruedas.

Debemos pedir que sigan poniendo sobre nuestro camino el poste indicador: "Cuidado con las curvas".

No salgamos del camino recto y nos evitaremos muchos problemas en esta vida y en la otra para los que creen en ella.

PELIGROS DE LA OPINION LIBRE

Todo el mundo tiene derecho a opinar, y eso es cierto, pero no siempre las opiniones son buenas y en este caso es mejor abstenerse.

El hombre moderno ha quedado seducido por la opinión y la quiere hacer triunfar a toda costa aún sacrificando la verdad.

Hoy deberíamos admitir muchas veces que la verdad ha muerto y ha cedido el paso a la opinión. La opinión lo es todo y lo sabe todo. En el hombre moderno, sus palabras o sus opiniones, que es lo mismo, han hecho de él la medida de todas las cosas. Entonces, opinión querrá decir ciencia o conocimiento cierto y la "opiniomanía" será la manía de tomar las propias opiniones personales y subjetivas por la verdad llegando a veces a que el error se transforma en verdad.

La autoridad moral de la persona da tanta fuerza a su opinión que cierra la boca a los débiles, quienes, por respeto, agachan la cabeza ante lo que no es verdad.

La reflexión debe siempre preceder a la opinión y jamás correr el riesgo de la improvisación. La persona estravertida tiene las de perder en este terreno y sería mejor callarse a tiempo para no tener que rectificarse luego.

El choque de opiniones juega un gran papel en el diálogo y la naturaleza de esas opiniones pueden secar, alterar y destruir a ese diálogo. Opinar correctamente es el fruto de un cerebro cultivado.

En general, el hombre culto opina poco y sólo de lo que sabe y de lo que está seguro. El tonto hace alarde de saberlo todo y se hunde en ese universalismo de opiniones.

Jaime Estruch de La Salle

Li convé
anunciar-se a
Delta
LLOBREGAT

Delta
LLOBREGAT

SUSCRÍBASE

DOS ANECDOTAS

Muy Sr. mio:

Desde el 1 de Octubre pasado, la tapa del alcantarillado del colegio de monjas Virgen del Carmen está rota, y además de ser una vergüenza, se ve toda la porquería. Además de esto, el olor es insoportable y los cuatro viajes que hacemos al día para ir al colegio crean un peligro para todos. En la actualidad han pasado por este lugar personas de nuestro famoso ayuntamiento, urbanos, policías y grandes personajes, y supongo que todos lo habrán visto y nadie mueve un dedo para arreglarlo. Ahora bien, si una de nuestras hijas tiene la desgracia de caerse y romperse las narices, entonces es posible que el Ayuntamiento se digne arreglarla, porque para que algo se arregle hay que romperse algo, pues entre la pereza de ciertas personas y las pocas ganas de hacer las cosas de otras, así estamos. Nos acordamos de Santa Bárbara cuando truena, pero a la hora de ir a cobrar al Ayuntamiento su sueldo, esto es de verdad lo que importa.

Me gustaría saber por qué el Ayuntamiento no limpia las cloacas cuando hace sol, (quitar papeles, hojas, plásticos -que cuando llueve estorban el desagüe-, etc.), pues cuando llueve un poco aquí en la esquina de la calle Santiago Rusiñol y Jaime Casanovas es imposible cruzar, y es una vergüenza que haya que ir a otras travessias más abajo o más arriba para poder cruzar. Ya sé que el problema de El Prat es que es muy llano y ... en fin que ese rolio ya lo sabemos. Yo tuve que reventar la cloaca en casa, porque tenía agua, y resulta que venía de la calle, sin tener yo ninguna culpa y me tuve que gastar el dinero en arreglarla. Las horas del paleta y el material para poner todo como estaba tuve que pagarlo yo, pues el agua que había en la calle me entraba en casa. Fui a buscar al Ayuntamiento al Sr. Sifón o Safón (como se llame) y el paleta y él fueron a ver la tapa en la esquina de la calle Ferrán Puig. El paleta le dijo que estaba llena de mi... hasta arriba y él dijo que no, hombre, esto está vacío, (no sé lo que debe ser para este hombre cuando esto está vacío).

Otra cosa que quiero decir es que los conductores y conductoras no sean tan brutos o brutas cuando hay agua en la calle, ya que no respetan a las personas que circulan o que van andando por las aceras, así como tampoco los coches que hay aparados encima de ellas. Si cuando pasan los motoristas, en vez de gastar tanta gasolina, se pararan a poner alguna multa, o a llamar a atención del conductor, todo esto no pasaría, pues es una vergüenza que haya muchos que "chupan" sin moverse ni pegar golpe y otros que debido al paro, ni trabajan, ni cobran. Y esto tiene que arreglarse, pues yo en casa tengo 2 parados y veo las cosas muy claras.

UNA NOIA D'EL PRAT

Sr. de 55 años, con casa propia y trabajo fijo, desea mantener relaciones formales con fines matrimoniales, con Sra. o Srta. de 35 a 45 años, con o sin hijos, viuda o soltera. Interesadas enviar carta a DELTA, refiriéndose al anuncio DELTA núm. 36.

Las cartas serán entregadas al interesado sin que hayan sido abiertas.

HA MORT DEMETRI BERIAÍN

Sr. Director de DELTA:

Li agrairíem es dignés publicar el text següent com a esuela d'un company pratenc mort en l'exili.

"El passat dia 27 ens va deixar un pratenc de cor: Demetri Beriaín Azqueta.

Un gran pratenc, que si no ho era de naixement ho era per voluntat. Els que hem tingut la sort de conèixer-lo el recordarem sempre. Tant els vells que el tractaren durant la guerra que ocupà el lloc de batlle accidental en l'alçament del 18 de juliol i posteriorment Secretari del Comitè de les Milícies Antifeixites d'El Prat, com els joves que hem tingut la sort de conèixer-lo i que ens ha fet estimar més aquest poble. Prova d'això en són les pàgines que tot i trobant-se malalt de mort ens ha volgut deixar com a testimoni del seu amor.

Amor a un poble i a una terra que uns companys vam creure lògic que l'acompanyés en la seva última morada portant-li uns grapats de la terra d'aquest Prat que tant estimava.

Demetri, company i amic, que la terra et sigui lleu. No t'oblidarem.

Federació Local de la CNT, d'El Prat

Li convé
anunciar-se a

Delta
LLOBREGAT

ESTIMAT PETER PAN

Estimat Peter Pan (li he preguntat a la mare què vol dir Pan i diu que és un cognom castellanitzat equivalent a pa de menjar, no ho sé pas, no hi entenc de coses serioses, jo).

T'escric perquè tinc algunes queixes i preguntes per a fer: he pensat que si el pare es queixa a la mare, la mare a l'àvia i l'àvia a Déu, jo també puc fer-ho amb tu, que tant t'admiro (a la "peni" de l'altre dia vares sortir tan bé). Has rebut el meu regal, sí, home, la pilota. Dignes, quan vindràs a buscar-me?, et prometo que tot el viatge m'estaré quiet.

Si em faig més pipí al llit, vindrà l'home del sac i se m'emportarà? Tinc por perquè és molt lleig i negre. I, si no sóc bon nen, els Reis no em portaran res?, això em posa trist. Quan digui mentides, em cauran les dents?, estic preocupat, no m'agraden els "potitos bledines", ja sóc gran, jo.

La Magda és petita perquè encara s'embruta al damunt? Mira, Peter, no em fan cas.

L'àvia diu que els nens ben educats quan estan davant d'una persona gran, callen.

La mare em renya quan li dic a la tieta: "tieta, diu la mare que ets una tafanera, i això és molt lleig".

El pare no vol que plori davant seu perquè els homes no ploren.

A la Magda, quan li explico les meves coses, només fa que moure les cames i xisclar, això quan no dorm, és clar.

Res més, PETER, vine aviat, ja tinc les joguines preparades per al viatge.

Un segur servidor seu (el pare diu que els homes seriosos s'acomoden així)

Elisenda Trilles

BENITO JUAN GARCIA HA MUERTO

El pasado día 10 de mayo falleció a avanzada edad el conocido pratense Benito J. García, quien había tenido durante largos años una intensa vida cultural y literaria, habiendo sido uno de los fundadores de la entidad IBIS, que desarrolló su actividad en los años 30.

También figuró en otras actividades culturales y taurinas de la localidad, colaborando en los periódicos locales "El Noticiari Pratenc" y "Prat", así como también fue corresponsal de la prensa barcelonesa.

QUE BÉ QUE HI VEUEN MÉS DE 250.000 PERSONES A TOT CATALUNYA

gabinete de
contactologia

Avgda. Portal de l'Angel, 40
Tel. 301 2232 - BARCELONA-2

Cottet
OPTICS

L'òptica de Catalunya

ENTREVISTA AMB CARLES GELABERT MOLES, PRESIDENT DE LA SEFES

L'empresari pratenc i president de Sefes, Carles Gelabert, feia aquestes declaracions sobre el problema de l'atur al redactor de "Va i Ve" de Sant Feliu, Josep Ferret, també professionalment vinculat a El Prat, que considerem interessant reproduir.

CARLES GELABERT MOLES

32 anys, casat, dos fills, **PRESIDENT** de la SEFES, l'organització patronal amb més incidència al Baix Llobregat. **Quina és la implantació de Sefes i quines són les relacions que manteniu amb altres patronals?**

La nostra implantació al Baix Llobregat és irregular segons el pobles i sectors però certament progressiva i tenim afiliades més de mil empreses. La relació amb el Foment del Treball és avui totalment oberta i pràcticament coincidim en tots els aspectes. La Pymec és també una organització empresarial amb unes peculiaritats específiques i amb vinculacions amb alguna entitat política. Mantenim les nostres relacions normals amb algunes discrepàncies. Creiem però i els números canten que som "la Patronal" del Baix Llobregat.

Sefes és sovint marcada com una patronal "dura". Jo no sé si hi està d'acord, però en qualsevol cas perquè aquesta qualificació?

Per descomptat que jo no hi estic d'acord. És una etiqueta que han intentat penjar a SEFES, encara que no ens preocupa. L'únic que hem fet és que hem dit les coses pel seu nom des del començament, quan ningú s'atrevia a seguir aquesta línia. Fa quatre anys que dèiem que el camí que seguia la societat espanyola era un camí equivocat i que el conduiria a l'enfonsament de la petita i mitjana empresa. Avui ningú ho discuteix i per desgràcia és una realitat. Nosaltres en aquells moments vàrem proposar una sèrie de mesures i alternatives que avui s'estan aplicant o si més no proposant sense que ningú s'escandalitzi.

El tractament de la imatge de l'empresari s'ha anat deteriorant en els darrers anys. Quines causes ho han provocat? El deteriorament de la imatge de l'empresari és degut a un conjunt de causes. En primer lloc el fet que algú s'havia de carregar les responsabilitats dels últims 40 anys, i s'ha fet molta demagogia. Per altra banda en uns moments de crisi mundial i nacional la figura social més torpedejable era la de l'empresari i era fàcil carregar-li totes les culpes. També hi ha un altra causa i és el fet que l'empresari no estava organitzat per reaccionar enfront

d'aquest atac quan altres capes socials sí ho estaven. CC.OO. i el Partit Comunista s'havien organitzat en la clandestinitat i els partits i les altres Centrals Sindicals es van estructurar amb certa facilitat i rapidesa.

Finalment ha sigut causa determinant les filosofies marxistes que lògicament desqualifiquen l'empresari. Si els marxistes no anessin en contra de l'empresari entrarien en contradicció amb les seves creences.

En una entrevista sobre el tema de l'atur a VA i VE, el secretari del Baix Llobregat de CC.OO. Carles Navales ens manifestava que SEFES havia fet una campanya perquè els empresaris no invertissin al Baix Llobregat com a resposta a les majories d'esquerres que governen els Ajuntaments. També deia que malgrat tot no havíeu tingut massa èxit. Tens quelcom a dir? El Sr. Carles Navales sap perfectament el que va dir SEFES. Nosaltres no vem

incitar als empresaris a que no invertissin. Nosaltres vem dir que els empresaris inverteixen en primer lloc on hi ha menys implantació marxista. I això és totalment lògic ja que si pot invertir en altres llocs no ho farà allà on hi hagi majoria marxista que d'entrada està en contra de la figura de l'empresari. És molt diferent una cosa de l'altra.

CC.OO. És el sindicat clarament majoritari al Baix Llobregat. Com definiries la seva actuació en els darrers temps?

Jo crec que CC.OO. és el braç sindical del Partit Comunista i aquest partit tindria realment poca força si no tingués al seu abast a Comissions Obreres. Evidentment no estic a favor de l'actuació del sindicat, crec que és un sindicalisme equivocat i que no pot beneficiar en absolut la creació de llocs de treball. Per mi l'única sortida de la crisi al nostre país és que els partits i els sindicats siguin forces moderades i sobretot amb esquemes plenament occidentals i Comissions no entra dintre d'aquest marc.

Tema polèmic: L'acomiadament lliure. SEFES n'és partidari?

Aquesta és una reivindicació que nosaltres i altres organitzadors empresarials vem defensant des de fa temps.

L'acomiadament lliure a la curta o a la llarga s'acabarà imposant. La rigidesa de les plantilles provoca més atur. Pensem que la missió de l'empresari és la de produir i crear nous llocs de treball i això ho farà en tant en quant les empreses rendeixin, la qual cosa s'aconsegueix adaptant l'estructura humana de l'empresa a la demanda de cada moment. Si aquesta adequació no es pot portar a terme el que passa, quan baixa la demanda, és que es produeixen pèrdues i si aquestes són continuades l'empresa tanca i es genera més atur, perdent-se tots els llocs de treball.

Quan l'empresari tingui la confiança que pot adequar la seva estructura productiva a la demanda, la inversió s'anirà.

A Més a més, si la demanda interior es manté baixa durant molt de temps, l'empresari ha de poder exportar. I això no ho pot fer.

No ho pot fer perquè no som competitius. I no som competitius per dos motius: l'empresari no pot adequar les plantilles i en conseqüència això comporta un increment en el cost dels productes i l'empresari no té avui una financiació adequada per renovar la maquinària i en conseqüència la tecnologia de les empreses. Mentre aquestes dues circumstàncies no es puguin produir no sortirem de la crisi i el problema de l'atur seguirà creixent indefinidament. La solució al problema de l'atur passa perquè les empreses siguin rendables i avui això només

es pot aconseguir amb els dos punts esmentats: acomiadament lliure i adequada financiació.

No creu que si avui es pogués acomiadar lliurement, la desmoralització en la que es troba l'empresari no faria que els acomiadaments fossin molt importants?

Des del meu punt de vista no. Pensi que les empreses no són la bota de Sant Furriol. Una empresa té unes reserves i una capacitat. Quan això s'acaba, s'acaba l'empresa. Amb l'acomiadament lliure hi haurien moltes més empreses que farien moviments de les seves plantilles, però en volum serien els mateixos que s'estan produint ara, perquè ara el que està passant és que quan una empresa ja no pot més es perden tots els llocs de treball, aleshores, en conjunt és el mateix amb una particularitat que ara no solucionem res i de l'altra manera començaríem a adreçar el camí.

Un dels temes que hem parlat amb el conseller Rigol i amb en Carles Navales és el del fals atur. Quin creus que ha de ser el paper de la patronal, la Generalitat i el sindicat davant aquest fet?

Efectivament les economies subterrànies o paral·leles és un problema que s'ha demostrat que on més incidència té és en els països on tenen una màxima rigidesa en les seves relacions laborals. És a dir això és l'efecte d'una causa i la causa en aquest cas és que l'economia està fortament debilitada en un sistema massa rígid i aleshores és quan la societat crea els seus propis medis de subsistència; encara que això comporta a la vegada que es debiliti més l'economia, formant així un cercle viciós que no té sortida. L'única possibilitat que hi veig és donar un conducte adequat a l'economia del país. En el moment que s'iniciï una recuperació econòmica, a mida que es vagin absorbint llocs de treball, anirà desapareixent el fals atur. No cal dir que tots els casos que en coneixem els denunciem i prenem les mesures oportunes perquè això és una sangonera insolidària que es fa entre la societat.

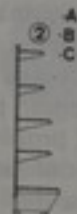
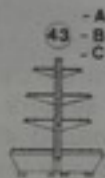
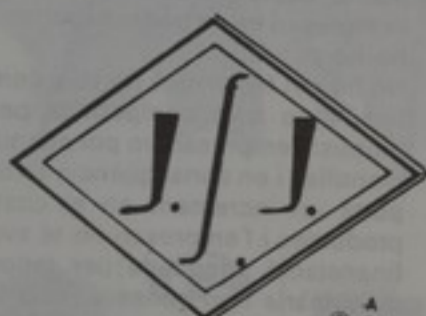
Quina sortida creus que té l'empresa en aquest moment?

La sortida ha de venir de la financiació. Si hi ha financiació hi haurà la possibilitat d'ajustar les plantilles a les seves necessitats; però no n'hi ha prou de finançar sectors en crisi com s'està fent en aquests moments ja que les ajudes arriben quan les empreses estan moribundes. Si s'haguessin donat al principi quan començaven les dificultats, les ajudes econòmiques haurien estat d'una quantia molt inferior. En segon lloc s'estan ajudant empreses de l'INI que no són rendibles, no ho han sigut i continuaran sense ser-ho. Tercer: s'ajuda a les empreses en el moment que es converteixen en societats anònimes laborals i pràcticament són molt poques les que subsisteixen més enllà d'un any. Quart: s'està finançant l'ocupament comunitari al front del qual, en la majoria dels casos, no hi ha una veritable mentalitat empresarial a l'hora d'administrar els recursos i no sempre s'aconsegueixen resultats que permetin crear llocs de treball sòlids i estables. Només una anàlisi profunda de la capacitat d'endeutament exterior per part del govern i una quantificació de la mateixa podran portar a demanar uns crèdits internacionals que a l'estil d'un pla Marshall arribin al nostre país i permeti finançar

la petita i mitjana empresa. L'administració central és la primera que ha de jugar una carta al futur. Si l'administració no té prou confiança amb el país per endeutar-se amb l'exterior, difícilment les empreses pels seus propis mitjans poden superar l'actual situació. I sobretot ajudant a la petita i mitjana empresa perquè és la que està donant feina a un 90% dels treballadors del país i que a més té una estructura que fàcilment es pot adaptar per fer-la més rendible, aquest empresari no pot obtenir crèdits privilegiats i avui en dia està descapitalitzat. L'única sortida que té el país és aquesta i cap altra.

JOSEP FERRET

SUSCRÍBASE
A:
Delta
LLOPREGAT

Instalaciones Comerciales, S. A.

MANUEL BERTRAND, 22, BAJOS - EL PRAT

Proyectamos, diseñamos y presupuestamos sin compromiso por su parte, todo tipo de establecimientos comerciales ● Amplia gama de estanterías metálicas, madera y cristal ● Rótulos luminosos ● Carpintería metálica (escaparates, etc.) ● Asesoramiento de iluminación, obras y decoración en general ● Accesorios varios ● Compruebe nuestros precios y calidades que se ajustarán a su presupuesto ● Para su información pueden dirigirse a

Teléfono 370 11 61

OLGA SOCIAS, DE VOCACIÓ EL BALLET

La seva formació comença al Conservatori de Dansa de Barcelona l'any 1962, segueix treballant amb Joan Magriñá.

L'any 1962-63 crea l'escola que porta el seu nom i de la que bàsicament en surten els ballarins que formen el Ballet Alexia".

A l'any 1970 fa oposicions a exàmens públics al Teatro Real de Madrid i obté el número 1 d'aquella promoció de Dansa.

Segueix treballant i aprofita els seus viatges a l'estranger per reafirmar la seva tècnica amb Marika Besobrasova a Montecarlo, Rosella Hytower a Cannes, Emilio Altés de Brusel·les, etc.

Aquesta formació, eminentment clàssica, és alternada amb diversitat de formes, estils i tota mena d'estudis complementaris, com música, art, anatomia i expressió.

E.G.— Referent a la notícia apareguda al número anterior de DELTA, sobre el viatge a Madrid del Ballet Alexia (Col·lectiu de Dansa d'El Prat de Llobregat), voldríem que ens ampliéssiu aquesta notícia. Quants dies heu estat actuant a Madrid, i a quin teatre?

JORDI.— Hem estat actuant sis dies, però hem assolit nou representacions, ja que alguns dies representàvem tarda i nit, en el Teatre "Centro Cultural de la Villa de Madrid".

E.G.— Contents?

OLGA.— Doncs sí, ha estat eminentment positiu, hem conegut el públic i el públic de dansa de Madrid i ens hem donat a conèixer amb dignitat. I considerem que la labor de difusió de la dansa té respostes quan se li pregunta.

E.G.— Teniu previstes altres actuacions a altres llocs?

JORDI.— Quan vàrem arribar de Madrid, immediatament actuarem en el col·legi Salesians de Barcelona, amb el nostre programa infantil, i a continuació, el dia 7 del propassat mes de març, actuarem a Molins de Rei, encapçalant el 7è cicle de Teatre d'aquesta població, amb els programes infantil i d'adults. D'immediat actuarem el dia 20 de maig a Sant Boi, el dia 24 del mateix mes a l'Escola Decroly de Barcelona, amb el programa infantil, i més tard, tenim previstes actuacions a Tortosa, Ametlla de Mar, Penyíscola, Gandia, Llagostera, Gavà, El Prat de Llobregat, L'Hospitalet, Barcelona, i altres poblacions que actualment s'estan gestionant.

E.G.— Quants components formen el col·lectiu?

JORDI.— El Col·lectiu està format actualment per quinze components.

E.G.— Tots són ballarins?

JORDI.— No tots són ballarins. Jo mateix tinc una altra missió en el Col·lectiu, com és la regiduria i presidència de la Cooperativa, i encara que tots els altres practiquen la dansa, és missió de la direcció artística qualificar qui està millor dotat per a sortir a l'escenari, i en aquest moment aquesta direcció ha cregut convenient que no més vuit components assoleixin el compromís de l'espectacle.

E.G.— Qui té la responsabilitat d'aquesta direcció? Ens podreu aclarir per què heu pres aquesta decisió?

OLGA.— Aquesta responsabilitat recau sobre la meua persona, i aquesta última decisió ha estat presa de comú acord donat que la dansa en aquests moments segueix cotes molt altes a nivell tècnic, i exigeix d'alguns dels components una dedicació

més àmplia en l'aspecte tècnic, i mentrestant ells assoleixen altres labors annexes a les coreogràfiques.

E.G.— Per què es va formar el col·lectiu?

JORDI.— El Col·lectiu es va formar per un imperatiu social i econòmic dels nostres dies, doncs el nostre anterior Ballet Alexia regit de forma de companyia no podia subsistir amb l'esforç de només dues persones, que érem Olga i jo. En canvi ara en la nova estructura de forma de treball i de govern interior ens ajuda a aunar esforços, idees, responsabilitats i totes maneres de treballs totalment entesos i equitatius en l'aspecte obligació i econòmic.

E.G.— Què perseguiu exactament?

JORDI.— En primer lloc perseguiu consolidar aquest Col·lectiu, volem arribar que la gent que el compona visqui del seu treball, doncs som treballadors de la dansa, i com a tals tenim el dret de poder viure del nostre treball. Això és un aspecte que actualment ho estic estudiant conjuntament amb aquest Ajuntament i amb la Generalitat. En segon lloc perseguiu també que en l'artístic s'hi arribi molt alt, doncs tenim moltes ambicions, i el camí és positiu donat que els components tenim una moral molt alta, i si com he dit ens ajuden aquests centres oficials, podrem arribar-hi i conjuntament, doncs, quedaria com cal suposar, en una posició rellevant, a nivell cultural, la

nostra població.

E.G.— Quina relació té amb l'Escola, el Ballet Alexia?

JORDI.— La relació és que l'Escola de Ballet "Olga Socías" cedeix gratuïtament les seves instal·lacions a fi que el Ballet Alexia pugui fer els seus assaigs, les seves classes i sigui la seu social del col·lectiu. Tingueu en compte que un ballet no pot treballar amb un terra inadequat, doncs es faria malbé els seus múscles.

E.G.— Quants alumnes acudeixen a l'Escola de Ballet "Olga Socías" i quants hi han passat?

JORDI.— Deuen ser uns 220 deixebles que acudeixen en aquests moments a l'Escola, i posar xifres amb els qui han passat, és quelcom molt difícil, però de forma aproximada i durant els 19 anys que té d'existència aquesta Escola, potser han passat a l'ordre de 1.500 alumnes.

E.G.— Hi ha alumnes que tenen possibilitats d'ésser quelcom dins del ballet?

OLGA.— Sí, hi ha alumnes amb possibilitats de brillar en el cel estel·lar, però hi hauria més quantitat si mentalment estessin més dins del món de la dansa.

E.G.— Però és que no està tothom mentalitzat en inscriure's a l'Escola?

OLGA.— En absolut. I no és culpa de les persones que vénen, doncs els manca tota classe d'informació de dansa. S'inscriuen per motius diversos, encara que el principal és el que els pares n'estan segurs que aquesta pràctica els anirà bé als seus fills, malgrat ignorar quasibé tot l'entorn del món del ballet. I ara que se'm brinda aquesta oportunitat, vull dir que aquesta desconexió és totalment lògica pel que he dit al principi, però el que és sorprenent és el fet que doctors en medicina —no solament d'El Prat— s'aventurin a jutjar aquesta pràctica vers els seus pacients que practiquen ballet, de vegades encertades i moltes altres desencertades. Tinc milers d'anècdotes d'aquest tipus en el decórrer dels dinou anys de la meua professió pedagògica.

E.G.— Es que la pràctica del Ballet pot arribar a ser perillosa?

OLGA.— La tècnica del Ballet és internacional i prové de l'any 1611, quan el Rei Lluís XIV de França, anomenat "el Rei Sol", va constituir la primera escola acadèmica de ballet a Versalles; per això internacionalment, els noms dels passos són en francès. Però més tard els estudiosos i practicants d'arreu del món, varen impulsar i engrandir aquest primitiu esclat, fins a tenir la consolidació d'una tècnica depurada i meravellosa plena d'immenses dificultats, però de grandiosa bellesa per al físic i l'intel·lecte. Per descomptat, a part del meu aprenentatge que ha estat fins fa poc, persisteix en extrem, havent treballat amb els millors mestres nacionals i de l'estranger, aquests dinou anys dedicats dia a dia a l'ensenyament del cos humà, m'ha fet disposar del meu propi mètode (encara que basat en la tècnica d'avantguarda russa, i la recerca de les línies més estilitzades), i puc afirmar amb tota responsabilitat, que si el deixeble (i els seus pares) estan totalment segurs i en la confiança del bon mestre, i es

VERANO 1981

8 días en Mallorca, desde . . . 10.535 Pesetas
 8 días en Ibiza, desde 19.825 Pesetas
 8 días en Menorca, desde . . . 18.750 Pesetas

**viajes
osiris**

Incluyendo pasajes de ida y vuelta, y estancia en pensión completa

APRESURESE EN EFECTUAR LA RESERVA, PUES QUEDAN POCAS PLAZAS
 PARA LAS SALIDAS DE FINALES DE JULIO Y PRINCIPIOS DE AGOSTO

6 días por Suiza, visitando Ginebra, Berna, Las Cataratas del Rin,
 Zurich, Interlaken, Chamonix, etc. Precio persona todo incluido, 26.880 Ptas.

Salidas: 20 y 27 de Julio - 3 y 10 de Agosto

Estas excursiones tienen su salida desde El Prat

Ferrán Pulg. 83 - Telef. 379 50 88 - EL PRAT DE LLOBREGAT

OFICINAS TAMBIEN EN: Barcelona, Sant Boi de Llobregat y Viladecans

EL ESTILO DE MUEBLE JOVEN Y PRACTICO
 QUE HARA MAS "SUYA" SU COCINA

CUINART-3

expertos especialistas
 diseñarán su cocina
 y cuarto de baño
 de acuerdo con sus
 gustos y necesidades

"Solicite presupuesto sin compromiso"

Exposición
 y venta:

Travesera de Gracia, 32, B
 (esquina muntaner)
 BARCELONA
 Teléfono 209 87 29

Castilla, 22
 EL PRAT DE LLOBREGAT
 (Barcelona)
 Teléfono 379 40 34

INFORMESE DE LA PROMOCION DEL
 MODELO "COSMOS"

EL PRAT

ALDI
 el estilo diferente y
 los precios más bajos

Ronda del Oeste, 45

LLIBRES
 Club del Llibre

Castilla, 27

Tel. 379 37 49

EL PRAT DE LLOBREGAT

deixen influir quant a la forma del treball sobre l'observació de llur cos, el ballet pot fer meravelles en qualsevol cos humà. Aquí rau el meu treball de recerca i investigació continuada, i a l'ensens hem de ser la direcció de l'escola la que s'ha de cuidar de mentalitzar el deixeble, després la seva família, per a poder exercir aquesta difícil labor a l'aprenent de dansa a fi que la practiqui seriosament, i entengui tothom del valor d'aquesta carrera que és de set cursos oficials.

E.G.— L'Escola de Ballet "Olga Socías" entrega diplomes oficials?

JORDI.— No, però prepara els seus alumnes per als exàmens oficials de l'Institut del Teatre, cosa que en aquests moments s'esdevé, doncs tindran lloc a principis del mes proper.

E.G.— Què hi troben al ballet aquells que no tenen una ambició de realització artística i personal?

OLGA.— Veritablement hi ha molts alumnes que comencen amb aquest concepte; de vegades, un cop dintre, canvien d'idees, i d'altres no, però el que sí que puc assegurar és que hi troben una forma d'omplir un espai de temps fent quelcom positiu per al seu cos i alimentant el seu cervell, forçant l'intel·lecte com potser poques coses ho provoquin; i, és clar, això produeix una gran satisfacció a l'individu, sobretot en el nostre moment social, en el que poques persones sobresurten de les altres, per manca d'incentius i per massa facilitats i

El ballet local salva el Cine Monmari

L'Escola "Olga Socías" vol pasar-lo al servei de les entitats culturals

comoditats, per altra banda.

E.G.— L'Escola de Ballet "Olga Socías" és cert que ha llogat l'antic "Cinema Monmari", i què penseu fer? Expliqueu els vostres projectes.

JORDI.— Sí, com tu dius, hem llogat l'antic "Cinema Monmari" per instal·lar la nostra escola, doncs reuneix unes condicions magnífiques per l'exercici del ballet, i d'instal·lacions complementàries que ens feien molta falta i lògicament el Ballet Alèxia també les aprofitarà per enriquir-se artísticament i tècnicament. Serà, doncs, una forta aportació que farà la nostra escola per a potenciar més el Col·lectiu.

Els projectes que tenim envers l'aprofitament de tota la sala, podria ser, a part de l'esmentat, un centre de reunió i promoció de totes les entitats culturals d'aquesta localitat, en podríem dir com un centre cultural, però això és un projecte molt costós i, lògicament, l'Ajuntament d'El Prat, conjuntament amb la Generalitat, ens haurien de potenciar econòmicament.

E.G.— S'han iniciat aquestes converses amb aquests organismes?

JORDI.— Sí, ja s'han iniciat, i sembla que la idea ha estat ben rebuda; però, el problema de sempre són els diners, i per això crec que serà difícil que el projecte esmentat sigui algun dia realitat.

E.G.— Quan serà l'apertura de la nova Escola?

JORDI.— Si tot va bé, serà en el mes de setembre d'enguany, coincidint amb l'inici del curs.

E.G.— Com us complementeu els dos a la Direcció de l'Escola?

OLGA.— En Jordi està absolutament a càrrec de la direcció general de l'Escola, tenint al seu càrrec els treballs d'administració, despatx obert al públic i demés treballs adients al seu càrrec; i jo em cuido de la qüestió tècnica, o sigui, dono les classes, coreografio els balls, etc. Freqüentment tenim reunions de treball on aportem tots dos la problemàtica dels dos càrrecs i corregim si alguna cosa no va bé i reafirmem quan quelcom funciona perfectament. Disposem de la col·laboració de dos professors auxiliars, no per descansar sinó per assegurar-nos que tots els deixebles en una classe són correctament corregits i tots els serveis estan ben assolits. També aquest professorat celebra reunions de treball amb la direcció.

E.G.— Una pregunta de curiositat... Aquest treball us porta discrepàncies en el vostre matrimoni?

JORDI.— Procurem que la nostra vida professional no envaeixi la intimitat de la personal, però, és clar que és impossible deslligar-se del tot. Doncs el nostre treball a l'Escola és tan intensament vocacional, que fins i tot ens queda feina per a fer els dissabtes i diumenges. Llavors és lògic que s'infiltri en la nostra vida privada; però després d'onze anys de matrimoni i d'aquesta vocació que compartim conjuntament, és curiós veure que cap dia acabem d'explicar-nos tot el que ens fa falta dir, com quan festejàvem...

Delta

SUSCRIBASE

ELS "SOLISTES DE CATALUNYA" ACTUAREN A EL PRAT

Organitzat per Amics d'El Prat es celebrà el propassat divendres dia 3 de març al vespre, un extraordinari concert de música de cambra a càrrec de la prestigiosa orquestra "Solistes de Catalunya", que dirigeix el mestre Xavier Güell.

El programa que anomenaven concert romàntic, fou de l'agrat del públic, que dempeus aplaudí els músics una llarga estona en acabar l'actuació.

Un cop més hem de lamentar que actes de vertadera categoria com és aquest no fos més concorregut, ja que ens consta l'esforç que la seva organització representà per Amics d'El Prat i per la Caixa d'Estalvis de Barcelona, que és qui patrocina la vetllada.

Sessió de jazz a El Prat

El passat dissabte dia 11 d'abril l'entitat cultural L'Illa va portar a l'església de Sant Cosme i Sant Damià, un magnífic organista de jazz, Benjamin Leon, acompanyat pel bateria Adrià Font.

Ambdós oferiren una viva sessió de jazz que arribà amb calor al públic, qui va demanar la corresponent repetició final, per demostrar que la interpretació va ser del seu agrat.

El fet de celebrar l'audició a l'església de Sant Cosme, per tal de no centralitzar les activitats al nostre poble, va donar lloc a un autocar especial que sortia de la plaça de l'església de Sant Pere i Sant Pau i anava fins a Sant Cosme, fent parada a la Avinguda de Montserrat.

L'autocar era gratuït per als assistents i després de la sessió els tornava cap a casa.

Si bé l'autocar no es va omplir, doncs molta gent va anar-hi amb cotxe propi i part del públic eren de fora d'El Prat, va fer un bon profit als qui el van agafar.

En acabar el recital vam xerrar una estona amb Benjamin Leon que malgrat la seva ceguesa és graduat en Psicologia per la Universitat de Barcelona i un gran músic de Jazz.

— ¡Hola Benjamin! Hemos estado muy bien oyéndote, hablemos un rato. ¿Cómo empezaste a tocar?

— Empecé tocando la batería de juguete y acompañando discos, luego pasé por la guitarra, el acordeón, piano y el órgano a los 11 años. A los 12 años, en verano, estuve con un conjunto de soul, entonces estudiaba el bachillerato.

— ¿El inicio de tu carrera profesional?

— Mi primera actuación como intérprete de jazz fue en la concejalía del Ayuntamiento de Gracia. Luego vinieron actuaciones en la "Cova del Drac", el festival internacional de Comarruga, el del Palau de la Música y últimamente el festival internacional de Niza.

— ¿Cómo fue en Niza?

— Tuve muy buenas críticas, aunque me esté mal el decirlo, estuve como representante de España seleccionado por la Unión Europea de Radio. En el festival había gente de primera línea como Larry Coryell, Art Blackey, el hijo de Duke Ellington y su orquesta, y tantos otros...

— ¿Tus gustos musicales?

— Jazz, flamenco, sudamericana, tango, algo de rock, Bach, Beethoven.

— ¿Algún recuerdo o momento especial?

— Cuando me presentaron a Lou Benet en el 68. Esto ayudó a animar mi trayectoria musical, fue él quien me puso en contacto con Tete Montoliu.

— ¿Lo tuyo es definitivamente el jazz?

— Sí, porque la sensibilidad de cada persona busca un canal para quedar plasmada y en mi caso la improvisación del Jazz se adapta a mi sensibilidad. El Jazz es mi vida y mi manera de sentir.

— ¿Qué tal el concierto de hoy en El Prat?

— En el aspecto acústico el local tenía un exceso de reverberación que enturbiaba un poco los momentos álgidos de las piezas. Sin embargo esto no ha impedido que se estableciera una comunicación con la gente.

— ¿Cómo has encontrado al público de El Prat?

— Mira..., el Jazz, en contra de lo que muchos pretenden, es una música muy directa, que es lo más importante de cualquier arte. Por lo tanto, no precisa de un público entendido sino de un público receptivo, como lo ha sido el de El Prat, y eso se nota. Un buen concierto depende del público y del estado de ánimo del músico, si el público responde eso te espolea y te da ánimos.

— ¿Tus gustos dentro del jazz?

— Nadie en especial, tengo unos gustos muy abiertos empezando por el New Orleans (Jazz Negro), el swing, el be-bop, el post-parkeriano, etc. Cada uno es una manera de expresarse y algo atractivo tiene, además cada instrumento es una historia diferente.

— ¿Cómo escoges tus temas?

— En principio recojo impresiones de muchas procedencias.

— ¿Ensayas lo que tocas?

— No, es totalmente improvisado, pero no hay que confundir una música vivencial con una cosa anárquica, es decir, no te sientas delante de un instrumento y tocas lo que te da la gana. No hay que confundir la canción con el tema; el tema tiene unos compases que se van repitiendo y sobre eso improvisas. El tema es la base o cimientos y las normas y las influencias propias es el

material con el cual se construye el edificio.

— ¿Crees que el jazz morirá alguna vez?

— Ninguna música tiene que morir nunca, hay muchas formas para mucha gente.

— ¿Qué tal los Beatles?

— Tienen temas buenos y temas malos... yo pienso que no hay que mitificar a nadie, sin embargo reconozco que tienen canciones que son verdaderas obras de arte.

— ¿Quién hace buen jazz en España?

— Hay gente que lo hace y esto es lo importante en un ambiente totalmente adverso y eso es de respetar, hay que apoyarlo. No sólo los americanos son capaces de hacer buen jazz; seguro que cuando ellos empezaban no lo hacían tan bien. Aquí hay que dar oportunidades, conciertos.

— ¿Qué trabas existen en España a este nivel?

— Pocos sitios para tocar, desprecio al español y excesivo apoyo al americano y al extranjero, incluso desde los ambientes profesionales españoles.

— ¿Es el jazz una música elitista?

— No, qué va, es popular..., la gente responde.

— Hablemos de Adrià Font, el batería que te acompaña.

— El se formó en el Jazz Cava de Terrassa, donde existe una verdadera solera en este aspecto.

— ¿Cómo fue el tocar juntos?

— Coincidimos casi de casualidad tocando en el Jazz Cava y como nos fue muy bien, quedamos para el día siguiente y hasta aquí hemos llegado.

Heu arribat fins a El Prat i heu convençut; Benjamí i Adrià... que tingueu sort i que torneu algun cop per El Prat.

Felip-Neri i Jordi Gelabert

Exit de cinc dibuixants d'humor pratencs

Angel, Jordi, Nolo, Francesc i Miquel, tots ells col·laboradors de DELTA

Amb gran satisfacció per a tots nosaltres i amb un èxit extraordinari, cinc dibuixants d'humor, cinc virtuoses del gargot i la ironia, cinc artistes, en una paraula, presenten els seus dibuixos a la "Sala d'Art Josep Bages" d'El Prat, de l'11 al 19 d'abril. Ens referim, naturalment, a Angel, Jordi, Nolo, Francesc i Miquel, tots ells col·laboradors de DELTA.

Amb espontaneïtat, frescura i gràcia, els cinc saben descobrir l'insòlit d'una situació, i posar de manifest aquell instant fugaç que passa inadvertit als nostres ulls, angoixats per tot un context sociocultural feixuc i aclaparador. Així, esdevenen notaris d'una realitat que la perspectiva del temps esborra supeditant-la a d'altres esdeveniments.

Amb el llapis a la mà saben trobar l'expressió justa que reflecteixi sobre el paper l'angle amable, o no tan amable, de la vida, amb la sorneguèria pròpia del qui sap contemplar el món a certa distància.

Angel Garcia. Tots coneixem i admirem la seva fina sensibilitat i extremada delicadesa en la temàtica i en la concreció de les seves idees. Però, pel damunt de tot, admirem la seva profunda humanitat, palesada en la constant dedicació a una tasca que viu i sent com ningú, i que l'han portat a assolir unes cotes de perfecció que ultrapassen la nostra capacitat de judici. Tots recordem amb afecte i enyorança la sèrie televisiva de "Don Quijote" en la que Angel participà tan dignament, formant part de tota una "èlite" de virtuoses dels dibuixos animats. Cal remarcar també la tasca que ha dut a terme en el dibuix industrial i en els "spots" publicitaris al cine i la televisió. El seu darrer treball publicitari per la tele, ha estat l'anunci del Cacaolat, el qual, va començar a emetre's tot just dijous passat.

Jordi. Dels cinc, Jordi és el més jove i ens descobreix la seva agudesa crítica i la seva fina ironia amb un dibuix fluïd i sense complicacions. És evident que es troba en una etapa d'aprenentatge, encara que la seva temàtica incideix sobre temes de gran interès i actualitat, al temps que demostra ja, una gran seguretat en ell mateix. Els seus acudits desperten en nosaltres un somriure franc. Encara que jove, és un veterà a les planes de DELTA.

Nolo. Recent i valuosa adquisició de DELTA, Nolo és fi en el dibuix i agut en la crítica, despertant en nosaltres una rialla crítica, còmplice i participativa. De fàcil dibuix, incideix en una temàtica actual, amb un gest despreocupat. Si es continua dedicant com ara, li augurem grans èxits.

Miquel. La seva firma ocupa sovint, i des de fa molt de temps, les planes de DELTA i, a través dels seus acudits, podríem reconstruir gran part de la història de la vida municipal. Amb un dibuix molt detallista, sap captar fàcilment l'angle irònic de la realitat. La seva tasca ha ultrapassat les pàgines de la nostra revista i, gran coneixedor de la problemàtica d'El Prat i del Delta,

ha il·lustrat el llibre "Resum d'història d'El Prat", del Dr. Jaume Codina. Els seus acudits han estat publicats a "H.F.", portaveu "Prat", setmanari "Canigó" (durant 4 anys, setmanalment) i "Chispas". Podríem dir d'ell que és el dibuixant que més vegades ha dibuixat l'Ajuntament d'El Prat.

Franc Mar. Franc Mar ens ha produït una sorpresa agradable, doncs les seves col·laboracions a DELTA han estat més esporàdiques, la qual cosa suposa un cert desconeixement de l'amplitud de la seva tasca. Ha estat per a nosaltres com un descobriment. Ara, hem pogut veure la seva gran talla de dibuixant. El seu dibuix és precís, detallat i mostra una gran intuïció a l'hora de concretar les seves idees i la seva crítica és incisiva i penetrant. Gran barcelonista i convençut que "el Barça és més que un club", a través dels seus acudits, podríem reconstruir la història del Barça, d'aquests darrers anys, amb aquella segona -o tercera- intenció que sempre posa en els seus dibuixos.

En resum direm que aquesta ha constituït una experiència que s'hauria de repetir amb més freqüència.

J. Miralles

JOSEP BAGES, A LA SALA QUE PORTA EL SEU NOM

Del 7 de març fins al 22 del mateix mes, en Josep Bages presentà, a la sala d'exposicions que porta el seu propi nom, una magnífica exposició, en la qual ens donà una mostra de la seva obra més recent, amb una ampla gamma temàtica, retrats, marines, paisatges de diversos indrets de Catalunya, de Segòvia, i esplèndids bodegons.

A hores d'ara, i entre nosaltres, és molt difícil parlar d'en Josep Bages, i més encara judicar la seva obra car de sobres coneixem la seva trajectòria, la seva dedicació constant i continuada en el temps.

Els paisatges d'en Josep Bages -que bàsicament forneixen el gruix de l'exposició- ens mostren tot un llarg procés de superació que ha arribat a un estadi de maduresa envejable. El seu llenguatge plàstic assoleix una acurada execució formal, i les seves amples perspectives són resoltes amb una gran pulcritud, no exempta de vitalitat i frescor.

El seu pinzell, que domina perfectament l'arc cromàtic, matisa llum i color sense cap estridència, amb suavitat, sense violències, donant-nos una visió de serena naturalitat.

Els seus bodegons reflecteixen, amb intensitat i transparència, la seva minuciosa execució, alhora rigorosa i detallista, alhora senzilla i matisada dintre de la naturalitat més exquisida.

A la precisió del dibuix uneix la nota viva i càlida dels colors, que donen una gran sensació d'equilibri.

J. Miralles

SOPAR

Amics d'El Prat

Divendres dia 5 de juny
a dos quarts de deu
SALO MAJESTIC

Veredictes concurs literari

i

lliurament de premis

Homenatge als atletes locals

JOSEP MARIN

i

JORDI LLOPART

Entrega del títol de

Soci d'Honor al

Dr. JAUME CODINA I VILA

Lliurament del guardó

"Amic d'El Prat-80"

a la germana

MARIA SANS

Informació: La Diamantina
tel. 379 03 22

Delta
L'OPINION

PROXIMA
EDICION

Extenso
informe

"CASO
CASAFERMA"

Pastisseria
Jordi

d'en
J. Torren

Ronda de l'Oest, 9-11 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

JOIERIA RELLOTGERIA

La Diamantina

Ferran Puig, 41

Telèfon 379 03 22
EL PRAT

AUTOMOVILES

LIS, S/A

COMPRA • VENTA • NUEVOS TODAS MARCAS
COCHES USADOS **UN AÑO GARANTIA**

Avda. Montserrat, 54-56 - Telèf. 379 28 58 - EL PRAT

Distribuidor oficial

AEG

metalco S.A.

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Camina de Cal Peit, s/n
(Ctra. Terleska)
Telèfon 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS: 8'15 a 19 h. ininterumpido

Frenos Llobregat

REPARACION GENERAL DE FRENOS
RECTIFICACION TAMBORES Y DISCOS DE FRENOS
TURISMO Y GRAN TONELAJE
REMACHADO Y ENCOLADO DE MORDAZAS DE FRENOS E INDUSTRIALES
REPARACION Y MONTAJE DE SERVO FRENO DE TODAS MARCAS

Gaiter del Llobregat, 97 - 103
Telèfono 379 32 36

PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

**IMPUESTO RENTA Y PATRIMONIO
EJERCICIO 1980**

Plazos de presentación:
desde 1.º de MARZO hasta 10 de JUNIO

Asesoría Fiscal Estudio Fiscal y Contable

despacho asociado a Asesoría Jurídico Laboral PRAT

C/. Centro, 10, 1.º, 1.ª (Edificio Estadium)
Telèfono 379 81 22 (horas convenidas)
EL PRAT DE LLOBREGAT - Barcelona

JUDO NIPPON PRAT
JUDO y JIU-JITSU

DEFENSA PERSONAL

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

INFORMACION DE 5 a 9

Castilla, 52-54
EL PRAT DE LLOBREGAT

LOS JUBILADOS SE REUNEN EN UN AGAPE

El 27 de marzo se celebró una Comida de Hermandad, cuyos participantes sumaban la respetable cifra de 18.157 años. Y, por cierto, bien cargados de historia. Eran los miembros de la Asociación de la Tercera Edad.

Fue nota emocionante y emotiva la delicadeza del obsequio de un estuche conteniendo una rosa roja a las señoras asistentes y un cigarro puro para los caballeros, cuando el frugal banquete tocaba a su fin.

Los miembros de la asociación han declarado a DELTA: "pudimos darnos cuenta del gran compañerismo que reina entre los Jubilados y Pensionistas. Pues si en la vida normal, o sea, la de obligado trabajo, hay diferencias como las ha de haber a causa de los estudios, posiciones económicas, grado de inteligencia o por infinidad de causas. Una vez pasada la edad del trabajo y llegados a la de la jubilación, las cosas se han de mirar con otra objetividad, o sea hermanarnos más todos y pasar juntos una vida más unida, distrída y alegre, distrayéndonos con alegría sana y sana simpatía. Respetándonos todos mutuamente".

La Directiva de la Asociación de la Tercera Edad

CONCURS LITERARI XXVè ANIVERSARI D'AMICS D'EL PRAT

Unes vuitanta obres han estat presentades per a participar als concursos literaris que Amics d'El Prat ha organitzat per festejar el XXVè aniversari de la seva fundació. D'aquestes, una trentena pertanyen al grup d'adults i la resta a l'infantil i juvenil.

El veredict del jurat del dels adults es donarà a conèixer en el decurs del sopar que Amics d'El Prat organitza per el proper divendres dia 5 de juny i el dels joves l'entitat organitzadora encara no té la data fixada del lliurament dels premis.

EXPOSICIO FOTOGRAFICA "EL PRAT ANYS 50"

Amb la finalitat de recollir el material suficient per a fer una bona exposició retrospectiva d'El Prat dels anys 50, Amics d'El Prat ens prega una

vegada més que si algú disposa de fotografies d'aquests anys, del 50 al 60, les hi faci arribar o es posi en contacte al telèfon 3790322, J. Anton Calvet. Tots els originals o negatius es retornaran en perfectes condicions. Moltes gràcies.

NUEVA JUNTA DE LA ASOCIACION DE PADRES DEL INSTITUTO

La Asociación de Padres de Alumnos del Instituto Nacional Baudili Guilera de El Prat de Llobregat, se dirige a usted para informarle de la composición de la nueva Junta Directiva, elegida en la asamblea general celebrada el día 27 de febrero de 1981.

Presidente: Mateu Serra, Vicepresidente primero: Enrique Aranda, Vicepresidente segundo: Carlos Barreiro, Secretario: Jaime Lajara, Tesorero: Francisco Corral, Vocales: Agustín Polan, Manuel Revilla, Angel Martínez, Juan Mateu, Saturnino Losada, Marga Solé, Margarita Escrich, Roque García, José Declara y José Luis Rodríguez.

Al mismo tiempo, aprovechamos la ocasión para ofrecerle nuestra colaboración en todo lo que se relacione con el alumnado de nuestra población y en aquello, que de una forma u otra beneficie a El Prat, ya que en definitiva, nuestro propósito

de padres es también intentar mejorar la sociedad en que vivimos para un mejor futuro de nuestros hijos.

NOMENAMENTS A LA U.E.C. D'EL PRAT

Per acord pres en reunió de Junta i per unanimitat, ha restat creada la Secció d'Alta Muntanya i Escalada a la U.E.C.-El Prat. Queden com a responsables dos joves xicots els quals tenen un ampli historial alpinístic que els avala com a bons muntanyencs. Són en Joan López i Enric Lucas. El primer ha quedat nomenat com a responsable de la preparació tècnica dels futurs alpinistes i relacions públiques, i el segon com a responsable de la preparació física.

ESCUELA DE FORMACION PROFESIONAL. CONCURSO DE PASTELES Y DE AJEDREZ Y DAMAS

El día 10 de abril con una animación extraordinaria y una numerosa participación tanto de alumnos como de profesores, la escuela estatal de Formación Profesional de El Prat de Llobregat, celebró un concurso de pasteles, y otro de ajedrez y damas.

La presentación fue impecable y la organización esmeradísima. Se presentaron a concurso 25 pasteles, elaborados

por los alumnos y profesores. El jurado, compuesto por 10 personas que representaban a los alumnos, al profesorado y a la asociación de padres de familia de la escuela, resolvió la difícil papeleta tras arduas deliberaciones, de otorgar los premios a los concursantes, puesto que la calidad de los pasteles era verdaderamente exquisita.

Resultó ganador del primer premio de forma destacada el alumno de primero de electricidad Andrés Tomás Martínez Ramírez, quedando en segundo lugar la alumna Ana Isabel de Pablos. El tercer, cuarto y quinto lugar correspondieron a los alumnos José Roig Peris, al tandem María Dolores García-María Isabel Fernández y María Cinta Peris Díaz, respectivamente. Es evidente, dado los resultados, que los alumnos ganaron a los profesores. Los premios consistieron en un trofeo para los dos primeros y un disco para los restantes.

Paralelamente, y mientras se preparaba el concurso de pasteles y el jurado deliberaba, se llevaron a efecto las eliminatorias del campeonato de ajedrez y el de damas, con participación del alumnado y del personal no docente del centro. Las partidas fueron muy reñidas y tras sucesivas eliminatorias —la participación fue masiva— resultó vencedor en ajedrez el alumno José Luis Valle Pérez, que jugó la final contra Víctor Serra Guerrero. En damas ganó

EL PISO QUE USTED NECESITA EN

GAVÁ

Salamanca, 12-14

Compre por la mensualidad de un alquiler.

Sólo **200.000** Ptas. de entrada (llaves mano) y **17.185** Ptas. al mes (todo incluido)

A sólo **10 minutos** del Prat

Desde **1.900.000** Pesetas.

Información y venta:

En la misma obra, días laborables, excepto lunes, de 10 a 1.30 y de 4 a 8. Domingos y festivos de 11 a 2. Y además en nuestras oficinas centrales.

Balmes, 114-3. * tel. 2150600 - Barcelona-8

- Pisos de 3 y 4 habitaciones - Amplio Salón - Baño completo - Cocina con patio - Lavadora - Terraza a calle.
- Suelos de terrazo de primera calidad, abrillantado y pulido.
- Todo el piso empapelado
- Cocina y Baño con azulejos de calidad a toda altura.
- Portero electrónico. Lujoso Hall de entrada a la finca y ascensor de primera marca.
- Zona tranquila y muy bien comunicada con la ciudad, (tren y bus, con estación a 50 metros).

Caja, tiendas, mercado, colegios y cerca de la Playa.

● **ÁTICOS** con gran independencia y magníficas vistas.

do
che

Una gran exposición de Bolsos, seleccionados de las mejores firmas, con delicadeza para resaltar tu belleza y personalidad, Mujer

Los bolsos esta primavera y verano son muy deportivos, cómodos y desenfadados

Diseños modernos y atrevidos. Diseños clásicos y equilibrados, pero todos muy atractivos.

BOLSOS FONT

Federico Soler, 42

EL PRAT DE LLOBREGAT

Anastasio Garrido Sánchez. A todos ellos se les entregaron los correspondientes trofeos.

Como final de fiesta, todos los asistentes dieron buena cuenta de los pasteles, en franca camaradería y convivencia entre todos los estamentos que integran el centro: padres, alumnos y profesores. No hay que decir que no quedó ni rastro de los pasteles.

En resumen, fue una fiesta magnífica con altísimo grado de participación a todos los niveles.—M.

INTERVENCIÓ QUIRURGICA

Es trobaj convalescent d'una delicada intervenció quirúrgica el prestigiós advocat i estimat company de Redacció, en Ramon Roigé Calzada. No cal dir que desitgem una ràpida i feliç recuperació al nostre amic i que ben aviat pugui reemprendre la seva habitual i esperada col·laboració a les planes de DELTA.

UNA NOVA RIQUESA DE LA CARXOFA D'EL PRAT

Riquesa nutritiva en aquest cas. Es tracta de la preferència de les carxofes pratènques damunt les d'Alacant, València i el delta de l'Ebre amb finalitats farmacèutiques. Amb aquesta finalitat la nostra carxofa s'està exportant en quantitat a Alemanya, on és realitzat el procés industrial farmacèutic.

SANT JORDI-81

La pluja fou el principal protagonista de la que podríem nomenar l'altra diada nacional de Catalunya. Malgrat aquest greu problema, i com ja és tradicional a primeres hores del matí la plaça de la Vila aparegué plena de parades de llibres i roses, muntades per entitats culturals, partits polítics i establiments comercials.

Per la seva part, Amics de la Sardana organitzà una ballada de sardanes que per imperatius climatològics s'hagué de postposar al dia de la Mare de Déu de Montserrat, resultant força concorreguda.

També a la parròquia es festejà la diada amb una missa i benedicció de roses, així com una petita exposició de treballs manuals fets pels nens de catequesis.

Com l'any passat, Amics d'El Prat muntà un tenderol per a la venda i promoció dels llibres dels autors locals.

Enguany, però, la festa de

Sant Jordi tingué un marcat signe cultural i local, doncs dos eren els llibres d'autors locals que per aquesta data han estat presentats. Es tracta del llibre de poemes d'en Pau Vallhonrat "La rodera fonda", i "Història del carrer de Ferran Puig" de l'historiador local Dr. Jaume Codina, assistit en la tasca de recerca per un grup de joves del carrer, i que ha estat editat per l'Associació de Veïns i Comerciants del carrer de Ferran Puig. No cal dir que ambdós llibres tingueren molt d'èxit.

Cal destacar també que la vigília de Sant Jordi es celebrà al local del Servei Secretaria la presentació d'ambdós llibres, a la que hi assistí un bon nombre de persones entre les que hi havia el tinent-Alcalde de Cultura del nostre Ajuntament, el president de la A.V.I.C. del Carrer de Ferran Puig, l'escriptora Ramona Via, els dibuixants Angel Garcia, Josep Mayol, Pau Giralt, Miquel Domènech i altres, alguns regidors de l'Ajuntament i, naturalment, els autors Pau Vallhonrat i Jaume Codina. Pere Baltà presentà l'acte. En acabar els autors dedicaren una bona estona a dedicar els llibres a tots aquells assistents que els ho demanaren.

L'Ajuntament, per la seva part i a fi de donar a conèixer a tota la població escolar d'El Prat les obres dels autors locals, i tal com ja va fer l'any passat amb el "Quadern escolar pratenc del segle XVIII" que edità Amics d'El Prat, ha adquirit dos-cents exemplars de cada un dels nous llibres amb la finalitat de nodrir les biblioteques de les escoles locals.

Tant de bo que l'any vinent poguem ésser testimonis de l'aparició de nous llibres d'autors ja consagrats del nostre poble o nous valors que sens dubte existeixen i dels que encara no en coneixem la seva

obra. Des d'aquestes planes voldríem encoratjar especialment els segons perquè es llencin d'una vegada, perdin la por i es decideixin a donar-nos a conèixer la seva vàlua com a escriptors.

"AMICS DE LA SARDANA" JA TE UN ANY

Ara fa un any que per iniciativa d'un grup d'entusiastes de la nostra dansa i a l'empar d'Amics d'El Prat, es creà una nova agrupació amb una única finalitat: promocionar la sardana.

La bona acollida que entre els afeccionats a aquesta dansa ha tingut aquesta iniciativa i el suport que la regidoria de cultura del nostre Ajuntament ha donat en tot moment, ha fet possible que el que en un principi semblava una muntanya difícil d'escalar, avui sigui gairebé un cim coronat.

En el que va d'any ja s'han fet set ballades de sardana amb cobla, i fins el mes d'agost són set o vuit les programades.

Una de les tasques més importants, però, és la de l'ensenyament a tots els nivells, i en aquest sentit, actualment es fan curssets al local d'Amics d'El Prat els dissabtes a les sis de la tarda, al pati del C.N. Menéndez Pelayo (als jardins) a la mateixa hora. Els dimarts i dijous a la tarda al saló d'actes de l'Institut. Per a la gent gran també es fan uns curssets els dilluns i dijous de dos quarts de deu a les onze al local d'Amics d'El Prat.

Un dels aspectes importants de la tasca d'aquesta agrupació és com ja hem dit, la promoció i en aquest sentit cal destacar l'esforç que es fa per descentralitzar les ballades i així segurament quan aquest número de DELTA estigui ja a les seves mans, s'haurà fet una ballada per la cobla "Principal del Llo-

bregat" a la plaça Blanes, i està previst per al dia 27 de juny al vespre una ballada a títol experimental al parc municipal del Fondo d'en Peixó (jardinetes). També l'avinguda Gallart Monés, la plaça Ramon Roigé, Plaça Mestre Estalella i d'altres indrets seran escenari de sengles ballades a fi d'acostar la nostra dansa especialment als pratencs provinents d'altres indrets de l'Estat espanyol, perquè la coneguin i l'estimin i d'aquesta manera tinguin al seu abast un mitjà més per integrar-se als costums i tradicions de la nostra terra.

Desitgem sincerament que aquesta tasca que els amics de la sardana han emprès ara fa un any sigui tan fructífera com ells desitgen i com la nostra dansa es mereix i que el suport que actualment reben de l'Ajuntament tampoc defalleixi, doncs seria una pena que ara que ja està tot encarrilat es menyspreés com ha passat amb tantes altres bones iniciatives que han sorgit aquí a El Prat i que han estat foc d'encenalls.

No cal dir que és necessari no carregar tota la responsabilitat i suport econòmic a l'Administració i que és precís, si és possible, aconseguir una total independència econòmica i per això calen més socis. Per tant, totes aquelles persones que estiguin disposades a col·laborar es poden informar els dilluns, dimarts i dijous al vespre al carrer Arús, 6, tel. 3794295, apartat 26.

**Li convé
anunciar-se a
Delta**

COMERCIAL

J. BALAGUE MESEGUER

Saluda a su distinguida clientela y público en general y le ofrece una extensa gama en

MOTOCICLETAS Y VELOMOTORES
OSSA - DERBY - RIEJU - PEUGEOT - GUZZI
*
MOBILETTE - PUCH

BICICLETAS
Peugeot - BH - Derby - Mobilette
Puch - Amporium

BOMBAS ALTA Y BAJA PRESION
Motasa - Bombas Prat

GENERADORES ELECTRICOS
Volpino - Bosch - Garta

MOTOSIERRAS
Mc. Cullonch

MOTOCULTORES y MOTOAZADAS
Pasquall - Ovac - Volpino

ACCESORIOS - RECAMBIOS - NEUMATICOS

Y como siempre hay un servicio técnico postventa rápido y esmerado en todos sus artículos.

Jaime Casanovas, 95-97 - El Prat de Llobregat - Teléf. 379 04 77

30 DIES A EL PRAT

LA FAÇANA DE L'AJUNTAMENT ARRANJADA

A la Casa de la Vila ja l'hi han rentat la cara. Aquest és un dels primers comentaris que sorgeixen pel carrer. El fet és que ja han estat retirades les envestides que tapaven la façana de la Casa Gran i l'obra ha quedat enllestida. Com en tota obra, un cop feta no hi manquen els comentaris favorables i desfavorables. De tota manera, cal fer menció del bon gust i encert en l'ornamentació de la part lateral, de la fidel reproducció dels pinacles i de l'excel·lent il·luminació. No cal dir, doncs, que el fet que més comentaris ha provocat és el pintat: que si és massa clar, que si sembla emblanquinat, que si no calia pintar-lo, que si durarà quatre dies, etc. N'hi ha per tots els gustos. El fet és que finalment l'Ajuntament ja té la cara neta i sobretot ha quedat eliminat el perill que representava l'antiga situació de la façana, doncs si no va passar cap desgràcia és ben bé perquè Déu no va voler.

L'acte d'inauguració que estava previst per al divendres dia 8 amb molt bon encert fou suspès, ja que coincidí amb el dia que a iniciativa dels partits polítics es celebrà un simbòlic acte de repulsa del terrorisme amb dos minuts de silenci a les dotze del migdia, i les banderes, ara instal·lades al balcó principal, onejaven a mig pal amb crespons negres.

No sé si ara que l'Ajuntament està llançat a fer obres es decidirà d'una vegada a remodelar la plaça de la Vila i a construir el nou edifici burocràtic al solar del carrer Major, doncs en les actuals condicions els funcionaris no tenen lloc material per a poder treballar i atendre el públic com cal.

I ja que estem en pla de criticar i dir la nostra, penso si no fóra bonic que l'antic campanar de l'Ajuntament tornés a funcionar, doncs el sistema de campanes en conserva no és gaire pràctic i al capdavall les campanes ja les tenim. No ho sé, tan sols és una suggerència, per si es vol considerar.

ELECCIONS SINDICALS A L'AJUNTAMENT D'EL PRAT

Recentment s'han celebrat a l'Ajuntament de la nostra localitat les primeres eleccions sindicals de treballadors.

Han participat en aquestes dos grups sindicals: Unió General de Treballadors (FETAP-UGT) i el SINTAP (Sindicat Independent de Treballadors de l'Ajuntament d'El Prat); un tercer grup, CC.OO., sembla ésser que per dificultats a l'hora de compondre la candidatura, no es presentava a les eleccions.

L'escrutini va proporcionar els següents resultats:

Cens Electoral: 260

Total de vots emesos: 233

Participació: 89,6 %

SINTAP obtenia un total de 136 vots, mentre que FETAP-UGT era afavorit en el recompte amb 88 vots.

Vots en blanc: 5

Vots nuls: 4

Com a resultat d'aquestes eleccions, compondran el Comitè de Personal dels treballadors de l'Ajuntament d'El Prat, per la part laboral, els següents membres, en nombre de 13:

Per la llista del SINTAP:

1. Joan Zapata Abad, administratiu; 2. José Antonio Romero Rienda, guàrdia urbà; 3. Agustín Paretas Tell, capataç; 4. Joan Jordà Domènech, tècnic administració general; 5. Lluís Costa Vilches, guàrdia urbà; 6. Ludmila Gilabert Primé, auxiliar administració general; 7. Rafael Rueda Martínez, Empedrador; 8. José Milián Vicente, caporal guàrdia urbana.

Per FETAP-UGT:

1. Eduardo Montoya Guerrero, brigada; 2. Adrián Cervera Pascual, guàrdia urbà (no afiliat); 3. Ricar Estellé Comes, oficina; 4. Pedro Aguiló Sampol, oficina; 5. Eduardo Montoya Hernández, brigada.

SINTAP, que això informa, dirigeix les seves actuacions sota el lema RESPECTAR PER A ESSER RESPECTATS, i es posa a disposició dels treballadors tots de l'Administració Local d'El Prat, per vetllar per les inquietuds, problemes i interessos professionals, laborals, socials i econòmics que a tots ens afectin.

esta gente...

CLAMAR EN EL DESIERTO

Un ciudadano cualquiera, su nombre es lo de menos, decidió un buen día, mejor diríamos un mal día, por lo que enseguida veremos, estrenarse un flamante automóvil. Ya a las primeras de cambio empezaron los problemas para nuestro anónimo personaje. Qu si una pega por aquí, que si otra por allá. Las visitas al concesionario de turno pronto se sucedieron.

—Mire Vd., que este coche ya me trae frito.

Y el peregrinaje proseguía: —Oigan, que ayer me arreglaron Vds. una cosa y ahora resulta que fallan tres o cuatro más.

—Todo empezó con los platinos, más tarde fueron las bujías, luego la bomba del aceite, el cambio, la batería agotada... y yo, también agotado.

De repente, ya harto de clamar en el desierto, nuestro desconsolado automovilista decide cortar por lo sano y adopta una decisión extrema y, ni corto, ni perezoso, se encaminó a la imprenta más próxima, cuyo propietario es amigo suyo.

—Búscame enseguida las letras más grandes, que me tienes que hacer un encargo especial. Estos de la X, se van a enterar.

Y así resultó que nuestro atribulado personaje ya lleva varias semanas pregonando sus desdichas a los cuatro vientos, mejor dicho, sobre cuatro ruedas, a quien quiera escucharle o leerle.

Manuel Dobaño

Pere Pràxedes, un pratenc que triomfa en el bàsquet gallec

Un home de la cantera del nostre bàsquet. Per què només ell?

El dissabte 28 de març, el Barça de bàsquet, flamant campió de la Lliga espanyola, s'enfronta a l'equip revelació d'aquesta Lliga, l'O.A.R. de Ferrol, un equip que no comptava per a ningú, però que a força d'entrega i il·lusió, ha donat jornades de glòria pel bàsquet gallec. Un home ha estat factor important en aquest equip: un pratenc fitxat per l'O.A.R. en raó de fer el servei militar al Ferrol; un jugador excepcional per la seva joventut i les seves característiques. Ens referim a Pere Pràxedes, un home de quasi dos metres (1,96) que tenint tan sols vint-i-un anys ja en porta tres jugant a la més alta categoria del bàsquet espanyol. Format a l'equip infantil del C.B. Prat-Cruzcampo, va passar ràpidament als juvenils del F.C. Barcelona, després a l'equip junior, on va ser seleccionat per representar a Espanya al Campionat d'Europa, passant a l'altra temporada al primer equip, on per diversos motius va quedar inèdit i fou cedit com reforç al C.B. Mollet, on va ser junt amb Mike Philips un dels millors de l'equip, no podent impedir que aquest equip tornés a perdre la categoria. Després, la "mili", un possible fitxatge pel Joventut de Badalona i a última hora reforç d'urgència per l'O.A.R.

Pere Pràxedes ens rep a casa seva, on viu amb els seus pares. Es d'hora i encara no està despert del tot, però amablement respon a les nostres preguntes...

—Qui va ser la persona que et va formar com a jugador?

—Va ser el meu entrenador a l'infantil d'El Prat, en Josep Rigol. Em va ensenyar tot el que sabia, em va saber entendre i, a més a més, ell va parlar amb el preparador del Barça, Pujol, donant-me totes les facilitats per anar a aquell club. Després li dec molt a Berenguer, l'entrenador del junior del Barça.

—...del juvenil del Barça, al junior i a la selecció espanyola. Què va representar allò per tu?

—Un pas molt important, perquè estava a una edat en la que si destaqués se t'obre un gran futur i era una oportunitat única que no podia deixar perdre.

—No vas arribar massa aviat a dalt de tot?

—Potser sí, però has d'enfrontar-ho. Es cert que vaig arribar molt jove al primer equip del Barça, però el gran problema va ser que no vaig jugar i això és el que més em va perjudicar...

—Vas tenir problemes amb Kucharski, el preparador blaugrana?

—En absolut, però era un home que no ensenyava, i no ens va ajudar en res als que pujàvem llavors.

—Del Barça al Mollet amb Mike Philips. No et va perjudicar el jugar al costat d'un dels millors americans que són a Espanya?

—En absolut. La campanya que vaig fer al Mollet sempre la recordaré com a positiva. Era un any difícil, venia de passar un any sense jugar. A més a més vaig voler anar al Mollet, perquè Manuel Comas, el

seu preparador, em va animar molt i em va donar molta confiança, que era el que jo necessitava.

—En baixar el Mollet, ve el servei militar i després d'unes gestions vas a l'O.A.R. del Ferrol. Explican's una mica la història del fitxatge.

—Jo vaig quedar lliure amb el Mollet, en Comas volia que jo anés amb ell al Joventut, però per qüestions del servei militar no va poder ser, i com que l'O.A.R. estava interessat per mi, vaig fitxar per ells.

—Passes a l'O.A.R., com és possible que amb un cinc titular que no passeu de vint-i-dos anys de mitja, s'aconsegueixi una campanya tan sensacional?

—Ha estat un xic de sort, però has de tenir en compte que en quatre anys, OAR ha arribat a la Divisió d'Honor, i enfrontar el primer any com s'ha fet crec que és el més important.

—Ha estat el sensacional públic del Ferrol la clau de les grans victòries davant del Joventut, Estudiantes i Madrid?

—Bé, primer el joc de l'equip, i és veritat que el públic del Ferrol és sensacional, saben quan han d'animar, i pensa que encara no entenen molt de bàsquet, perquè mai no havien tingut un equip a Primera, però tenir sempre quatre mil persones al teu costat influeix moltíssim per tot.

—Què se sent quan es guanya a un equip com el Real Madrid, i a més a més, es fa el millor partit de la Lliga?

—Tot és qüestió de mentalitzar-se, de no tenir complexes, de sortir a guanyar, i t'asseguro que el que sobra és il·lusió. A més, el meu millor partit ha estat contra Estudiantes, almenys per mi.

—El fet de jugar al costat d'homes de la talla d'en Hansen, Philips, etc., no ha perjudicat el teu rendiment?

—En cap moment. Penso que en els entrenaments el meu joc, la meua forma de

traballar, ha donat el rendiment apropiat, després als partits, ja és una altra cosa.

—Quina és la teva millor virtut com a jugador?

—Crec que he canviat una mica la forma de jugar, cada dia jugo amb més il·lusió, estic millorant el meu tir, i potser que em falti l'agafar una mica més de confiança, sobretot en qüestió de sistemes...

—...i el teu pitjor defecte?

—Potser que encara pateixo molt en cada partit (somriu)...

—...però, no ets un home molt fred?

—Més que fred, concentrat, però tot va relacionat amb la forma del joc de l'equip.

—Com et sembla que està la situació del bàsquet al nostre poble?

—El Prat ha canviat molt. Recordo que quan jo era infantil, l'equip senior era a tercera divisió i existia molt d'ambient...

—...però en aquests moments això no existeix. Per què creus que pot ser això?

—En primer lloc pot ser la manca de jugadors, no han sortit tots els jugadors que podien haver sortit i també perquè penso que aquest poble ha tingut poca continuïtat amb les coses.

—Per què tant tu com el teu germà heu hagut d'anar tan lluny per triomfar? Tu al Ferrol i el teu germà a Canàries. No hi havia oportunitats aquí?

—Sí; el que passa és que tot està ple de coincidències, sobretot per fer la "mili". A més a més, jo no he triomfat aquest any; crec que el meu veritable triomf va ser durant el meu pas pel junior del Barça.

—Era més fàcil triomfar en el Barça dels temps d'en Mansuet Camps que en els que et van tocar a tu?

—Això no es pot dir. Crec que en Mansuet Camps tenia lloc en el Barça, que li va tocar viure com en el d'ara mateix. Era un jugador excepcional. És veritat que el bàsquet ha donat un gir de 180 graus, però això no és el realment important, encara que tot està més professionalitzat.

—Qui ha influït més en la teua carrera, en Manel Comas o el teu actual preparador, en Figueroa?

—En Comas en va ajudar bastant. En Figueroa el problema més gran era que no em coneixia, perquè penso que de ser el contrari m'haurien sortit millor les coses i l'arribar tant tard a l'equip, sense fer pretemporada és un "handicap".

—Què té el bàsquet català que no té el gallec i què té aquell que no tingui aquest?

—Al bàsquet a Catalunya no li manca res, i al gallec potser que li faltin dos equips més de categoria, però el que sí té el Ferrol, és que el bàsquet es comença a viure, tota la gent està al costat del seu equip, l'any que ve es té de fer un nou pavelló, l'actual es queda petit, i a més a més és, com si diguéssim, un pavelló provisional, i a més, el fet de ser municipal no deixa al bàsquet el temps exclusiu que precisa a la primera divisió.

—Si deixes l'OAR, on t'agradaria jugar?

—Al Joventut de Badalona, a més, l'any passat es va interessar per mi i el fet d'estar junt a Manel Comas sempre m'atrau.

—I aquesta lesió que arrossegues última-

ment, com està?

-Fa un mes i escaig que estic lesionat, és una "rotura" de fibres a la part de la cuixa, però el meu problema va ser que quan em vaig lesionar no vaig descansar i me n'he ressentit massa.

-Se t'han donat oportunitats a l'O.A.R.?

-Crec que sí, però el meu problema ha estat la pre-temporada. Venia de Cartagena sense entrenar i això i la preparació física es fa notar.

-Aquests americans que juguen a Espanya, poden ensenyar quelcom al bàsket d'aquí?

-En el cas del nostre americà sí, perquè és un home amb molta experiència, ha estat tres anys a Itàlia i el nostre preparador Figueroa l'ha sabut aprofitar bé amb un sistema en el que es mou tot l'equip i sempre s'aprèn quelcom nou.

-Et creus una figura del bàsket?

-No, si me ho cregués, penso que no estaria a on estic.

-Què t'agradaria dir-li a la gent del nostre poble?

-Bé, no conec bé la situació actual del bàsket d'El Prat, però és essencial cuidar la cantera. Al Ferrol que ara comença, ja té dues escoles de bàsket amb més de 300 nens i això és el principal, tenint sobretot molta paciència.

Pere Pràxedes, un home que triomfa al Ferrol, senzill i que no creu que tot un equip sigui un sol home. Les seves memorables actuacions en partits contra Estudiantes (18 punts), Cotonifici (14 punts), Real Madrid (14 punts), que al final ha estat part important per la victòria al seu equip, la gran revelació de la Lliga espanyola, i que amb només 21 anys, pensa que té possibilitats de triomfar, però a base de sacrifici i de molt de treballar. La seva gran aspiració, l'arribar a la selecció nacional senior i al Joventut. Que es compleixi; s'ho mereix.

Joan Cavallé-J. Margalef

Los Campeonatos Deportivos Escolares un éxito de organización y participación

Realmente, cuando el trabajo bien hecho y la colaboración mutua se unen en estrecha relación, los resultados son plenamente satisfactorios, y así lo demuestra el desarrollo de los Campeonatos deportivos escolares Prat/81, y nos enorgullece el decirlo, porque no somos precisamente fáciles de impresionar.

La gigantesca labor emprendida por la Comisión de Deportes en la organización del torneo inicial de fútbol-sala en colaboración con los Veteranos-Terlenka, fue el punto de partida y el más claro reflejo de cómo una organización seria puede dar sus frutos a medida que avanza la competición. La seriedad del grupo de árbitros y hombres que confeccionan los calendarios de competición y resultados, todos pertenecientes a Veteranos Terlenka, ha hecho que cada partido que se celebra adquiera una brillantez inusitada sábado tras sábado, con afluencia masiva de público a los campos, dando a nuestra población en ese fin de semana una vistosidad que hacía años no se veía. Veinticuatro equipos y casi 400 escolares en actividad es el mejor reflejo de todo lo dicho.

En estos momentos está desarrollándose la competición de baloncesto tanto masculino como femenino y, dada la cantidad de participantes, con un total de 26 equipos, se ha producido un fenómeno que hasta ahora no había ocurrido jamás: las tres pistas de baloncesto de nuestra población están todo el sábado ocupadas para la realización de los partidos y, si nos apuran más, les diremos que incluso con otra pista más no habría bastante. La labor de organización es digna de destacar porque los tres equipos de baloncesto existentes en nuestra población (G.C.R. Terlenka, C.B. Prat y G.C.R. Cyanenka) han prestado jugadores y técnicos para los arbitrajes y organiza-

ción, produciéndose una colaboración inapreciable de las Asociaciones de Padres que realizan las funciones de anotadores y cronometradores, y les aseguramos que después de unos inicios en los que faltaba algo de práctica, ahora parecen verdaderos profesionales de la materia. Es digno de ver el trabajo de los preparadores de los equipos, con jugadores que por primera vez realizan baloncesto de competición, y si dejamos de lado a los punteros, debe elogiarse la ilusión y corrección de aquellos equipos que por primera vez juegan como tal, y que siendo técnicamente inferiores, ponen toda su voluntad para dar brillantez al espectáculo.

No vamos a nombrar personas, pero creemos que todos debemos felicitarlos, porque la labor de los cuidadores de las instalaciones, verdaderos artifices de la preparación de los terrenos para la competición, pasando por el trabajo de los miembros de la Cruz Roja local, que mañana y tarde están en los terrenos de juego por si alguien precisa su asistencia, es todo ello digno de elogio. Por una vez se ha dejado de lado los intereses de unos y otros, todo el mundo colabora en la medida de sus posibilidades. Pero siempre habrá, por desgracia, aquellos miembros de la Corporación Municipal, a los que nunca hemos visto trabajando en pro de los campeonatos, que desde su poltrona, critican a unos y a otros. Lo más fácil es criticar, pero creo que estos "elementos" se descalifican por sí solos cuando la cartera que desempeñan merece más críticas de todas las que ellos puedan hacer de los demás. Ya estamos hartos de "personajillos" de esta calaña: dejen trabar a los demás y ocúpense de sus problemas, que tienen muchos. ¡A cada cual lo que le corresponda!

CICLISMO

A.C. PRAT INFORMA

Con motivo de anunciar a nuestros lectores las actividades ciclistas desarrolladas por la entidad local, la A.C. Prat informa:

1 Empezó el pasado mes de enero el Campeonato de Excursionismo, que finalizará en diciembre. Con esta competición la A.C. Prat pretende estimular el afán de sus socios por las excursiones de los domingos.

El Campeonato presenta muchos alicientes, que se ven multiplicados esta vez, merced a las incorporaciones al mismo de los antiguos corredores locales: A. Felip y Maya, o merced a las incorporaciones de nuevos socios como es el caso de E. López.

2 Se celebró el domingo 25 de abril la contra reloj individual: Martorell-Olesa de Montserrat. Supone la primera de las cuatro pruebas de que consta la Challenge para asociados que organiza la entidad.

La prueba fue brillantemente ganada por el corredor local Javier Ráfols, que se impuso a un total de 19 participantes. Destacar también en esta prueba el papel de algunos socios como: A. Felip, J. Vall, J. Gázquez, J. Badía, J. Hernández o M. Comes.

Para el 24 de mayo está prevista la segunda de las pruebas de la Challenge: la contra reloj individual Begues-Olesa de Bonnavalls.

3 Se celebrará el 31 de mayo el segundo "Trofeo de Primavera", carrera destinada para aficionados de segunda y juveniles, que se realizará en el ya clásico circuito de la Avda. Virgen de Montserrat, con un total de 80 Km.

La A.C. Prat solicita y da las gracias anticipadamente, de la afición pratense, su inestimable apoyo a los corredores locales y la muy estimable colaboración económica, sin la cual la carrera no podría llevarse a cabo.

La A.C. Prat, con el ánimo de fomentar el ciclismo pratense, hace una llamada a todos los aficionados al deporte del pedal, con el deseo de que se sirvan pasar por el local social, Santiago Rusinyol, 36 (no Casanovas, 128), los viernes de 10 a 11 horas y se apunten como nuevos socios.

Los domingos por la mañana se realizan excursiones para todos: niños, jóvenes y adultos (las excursiones oscilan desde los 30 a los 140 Km.).

El Club pratenc Associació d'Atletisme se proclama Campeón de Cataluña de Clubs en Categoría Alevín Femenino

El Club Pratenc de nuestra localidad se ha proclamado campeón de Cataluña en la categoría Alevín Femenino; quedando cuarto en Infantil Femenino y quinto en Alevín Masculino, en los campeonatos de Cataluña por Clubs de Atletismo celebrados el sábado día 9 de mayo en el Estadio Serrahima.

En esta competición participaron los ocho clubs mejor clasificados de Cataluña, entre ellos:

F.C. Barcelona, Gimnástico de Tarragona, Gimnástico Barcelonés, Universitario, El Club Pratenc..., hasta ocho equipos.

Estos resultados son un gran éxito para este Club de Atletismo

AÑADIENDO O CORRIENDO DATOS

Le rogamos
nos ayude
a confeccionar
la próxima
Guia d'El Prat

FERNANDO GARCIA MUÑOZ.- Foto Estudio San Cosme, San Cosme, local 9. Tel. 3793599. Reportajes a domicilio y todo tipo de fotografía.

75 Aniversari

Colegi Verge del Carme

dia 20 de Juny, tarda

Reunió d'Ex-alumnes

INFORMACIO: Unisport C/. Major, 29
Estanc C/. Ferran Puig, 6

Electrónica ROHOL

Francisc Gallart Monés, 84 - Tel. 379 07 45 - EL PRAT DE LLOBREGAT

AEROMODELISMO

TRENES ELECTRICOS

KITS DE MONTAJE

Los Vitorinos abren la Monumental

Pedro Velázquez, presidente de los taurómacos vitorinos, la peña de El Prat que no cesa de salir en los "papeles". La prensa de los toros les dedica titulares día sí y otro también.

—¿Por qué tanto titular, Pedro? —le asaetamos mientras las tijeras de la profesión que pone el pan nuestro de cada día hacen sentir su tris-tras junto a nuestra oreja izquierda—. Usted lo que tiene, Pedro, son muchas relaciones públicas...

—No, no, no... Es porque defiende la fiesta. Cuarenta y tantos años en la profesión del toro son los que pesan.

—Tanto como para que Balaña les deje la plaza así por las buenas...

—Hay que tener en cuenta que yo ando en esto desde 1940...

—¿Pero es que las demás peñas no trabajan como los Vitorinos?

—Pues no sé como decirle. Como cada casa es un mundo y cada uno sabe lo suyo. Para mí todos son buenos los presidentes de las demás peñas, pero en esto hay que moverse, si no te quedas colgado.

—¿Tanta afición hay en El Prat como para que el vicepresidente y el tesorero de la Federación Catalana sean de peñas locales?

—Pues sí señor que la hay, la prueba es que fuera de Barcelona no hay ninguna otra comunidad catalana que cuente con tres peñas.

—Pero no sería mejor que solamente contáran-

José Luis Prat, el chaval de trece años, al que el gobernador civil prohibió ponerse ante un becerro.

mos con una y que fuera bien fuerte... —le suelto temiendo por mi oreja junto a la cual siguen merodeando las tijeras.

—Hombre, eso es muy difícil. Estaría muy bien. Sería ideal, pero quien es esa persona que pueda llevar el cotarro de tres peñas. Yo sí lo vería bien.

—¿Y los del "Rincón Taurino" y la "Peña Taurina El Prat", qué dicen?

—Sí, hemos hablado. Dicen que cada uno en su casa y Dios en la de todos. Yo lo veo muy bien y lo digo también.

—¿Cuántos socios son ustedes?

—Hemos pasado el centenar y ya no cogemos más porque es muy difícil encontrar aficionados netos que de verdad lo sientan. Nos hemos retraído de admitir socios por esto.

—¿Es por eso que le dan a usted las medallas al mérito taurino?

—Debe ser por eso y por lo que me apoyan los periodistas. Oiga este reportaje quiero lucirlo en el mundo de los toros.

—¿Y esos chavales que ha descubierto?

—Esos, Manuel y José Luis Prat, y también Juan Linares, el profesional que tiene la peña, serán figuras del torero.

—¿Pero por al pequeño le denunciaron en el último festival de la Monumental? ¿Según la ley no puede torear un menor? —ahora es la otra oreja la que corre peligro.

—Mire usted, en Madrid están toreando chavales con nueve y diez años, y nadie dice nada.

—¿Y cuántos tiene José Luis?

—Trece años, pero es que tengo con ocho y nueve años, de la misma familia.

—¿Y todos van para figuras?

—Por lo menos tres de los cuatro que hay en cartera. Además no ayudamos sólo a los de la casa, sino también de otras peñas.

—¿Pero llegó a torear el chaval en la Monumental?

—Se me escapó de las manos y le dio unos pasos a una becerro. Pero no nos vayan a meter mano, ¿eh? que el chico se nos escapó, ya que por orden gubernativa no podía torear.

—¿Ganará dinero con esto, Pedro?

—Me cuesta dinero.

—Pero si un chaval triunfa, ¿qué?

—Hombre, siempre queda el honor de decir que ha salido de mis manos. Ese es el mejor pago para un gran aficionado.

—¿Y no le tienta ser apoderado?

—No, no, no... Hay que tener mucho dinero y dedicarse a ello de lleno. Y no todos se hacen ricos.

La faena con mi cabeza ya ha terminado. Por suerte mía, Pedro Velázquez, no ha cortado ni orejas, ni rabo.—E

Plaza de la Monumental. Festival de los Vitorinos. Pedro Velázquez, ante la mirada atenta de Manuel Prat, templea una manoletina.

El paseillo. Entre todos el minúsculo José Luis Gómez que tampoco pudo "torear", pese a que el padre es empleado de la plaza y directivo de los Vitorinos.

Tenim les col·leccions més escollides i les exclusives més avançat

el bon vestir infantil està a *Hogar del niño*

GUIA **Delta** DE SERVEIS

ACUPUNTURA

ACUPUNTURA

MIGUEL AGUIRRE
ACUPUNTOR
Diplomado y Colegiado

- MEDICINA NATURAL
- HIERVAS MEDICINALES
- MASAJES
- SESIONES INFRARROJOS

Avda. F. Gallart Monés, 29 - Telef. 379 13 81

DISPENSARIOS

+ DISPENSARI

Cures - Inyecciones
Tensió Arterial - Sondatges, etc.

SERVEI A DOMICILI

Horaris: Mati de 9 a 1
Tarda de 5 a 8
Diumenges i Festius de 11 a 1

FERRETERIA BRICOLAGE DURAN

Especialidades: Material eléctrico y Fontanería, Maderas, Pinturas y ARTICULOS HOGAR

Av. F. Gallart Monés, 62-64
Teléfono 379 27 03
EL PRAT DE LLOBREGAT

OPTICA

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

Avda. Montserrat, 130
EL PRAT

ASESORIA

CONTABILIDADES

Asistencia en propia Empresa
SOCIEDADES, PARTICULARES,
ETC.

ASESORIA FISCAL

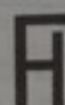
EL PRAT

TELEFONO 379 81 22

REPARACION DE:
RADIO TV-COLOR
- ANTENAS COLECTIVAS

Federico Soler, 18 - Tel. 379 06 36
Prat de Llobregat (Barcelona)

FERRETERIA-HOGAR

PEQUEÑO ELECTRODOMESTICO

BRICOLAGE MENAJE

Eusebio Beltrán y Serra, 13-15
Teléfono 379 11 33

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

optica PRAT

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

ELECTRONICA

Reparación de TV - Porteros
electrónicos - Antenas colectivas

Avda. Montserrat, 283-28
Tel. 379 18 29

FLORISTERIA

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

TAPICERIA

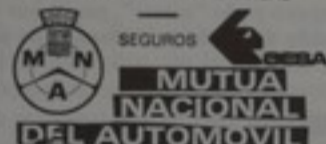
TALLER DE TAPICERIA
Enrique Ferrer

Tapizado de puertas, paredes, cojines y
restauración en general

Santiago Rusiñol, 79 - Tel. 379 48 95
Particular: Tel. 379 12 76 - EL PRAT

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO-LABORAL-FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.º
Teléfono 379 59 99

AUTOESCUELA

AUTO
ESCUELA

Gato negro, s.a.

V. Montserrat, 121 Casanovas, 48
Tel. 379 52 49 Tel. 379 29 47

EXTINTORES

EXTINTORES
INDUSTRIALES
Y DOMESTICOS

Para información
sin compromiso
llame al
Teléf. 379 02 31

HERMA
Casanovas, 3

FOTOCOPIAS

FOTOCOPIES
FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

RADIO TAXIS
PRAT

379 16 11

Servicio permanente las 24 horas

Calle Viladecans, 39 Bajos

CORTINAS

carbó

CORTINAS

CASTILLA, 4

FERRETERIA

PRIMER AUTO-SERVEI
DE FERRETERIA EL PRAT

Teléf. 379 06 69

ARTES MARCIALES

ALTA ESCUELA
DE
TAEKWON-DO
WON FARRES

Masculino y femenino
Clases especiales para niños y niñas
Clases mañana y tarde
Plaza Pau Casals, 5
Teléfono 379 39 08

TAXIS El Prat

Tel. 379 13 25

DIA Y NOCHE

Tarragona, 124

mobldecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

MOBLIDECOR EXCLUSIVAS

- Seleccione su propia decoracion en MOBILDECOR
 - Especialistas en proyectos, denos una idea.
y nosotros pondremos el resto.
- ¿Por que elegir MOBILDECOR? Porque es diferente.
Pase y Vd. mismo lo comprabrara.

Castilla, 10

Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

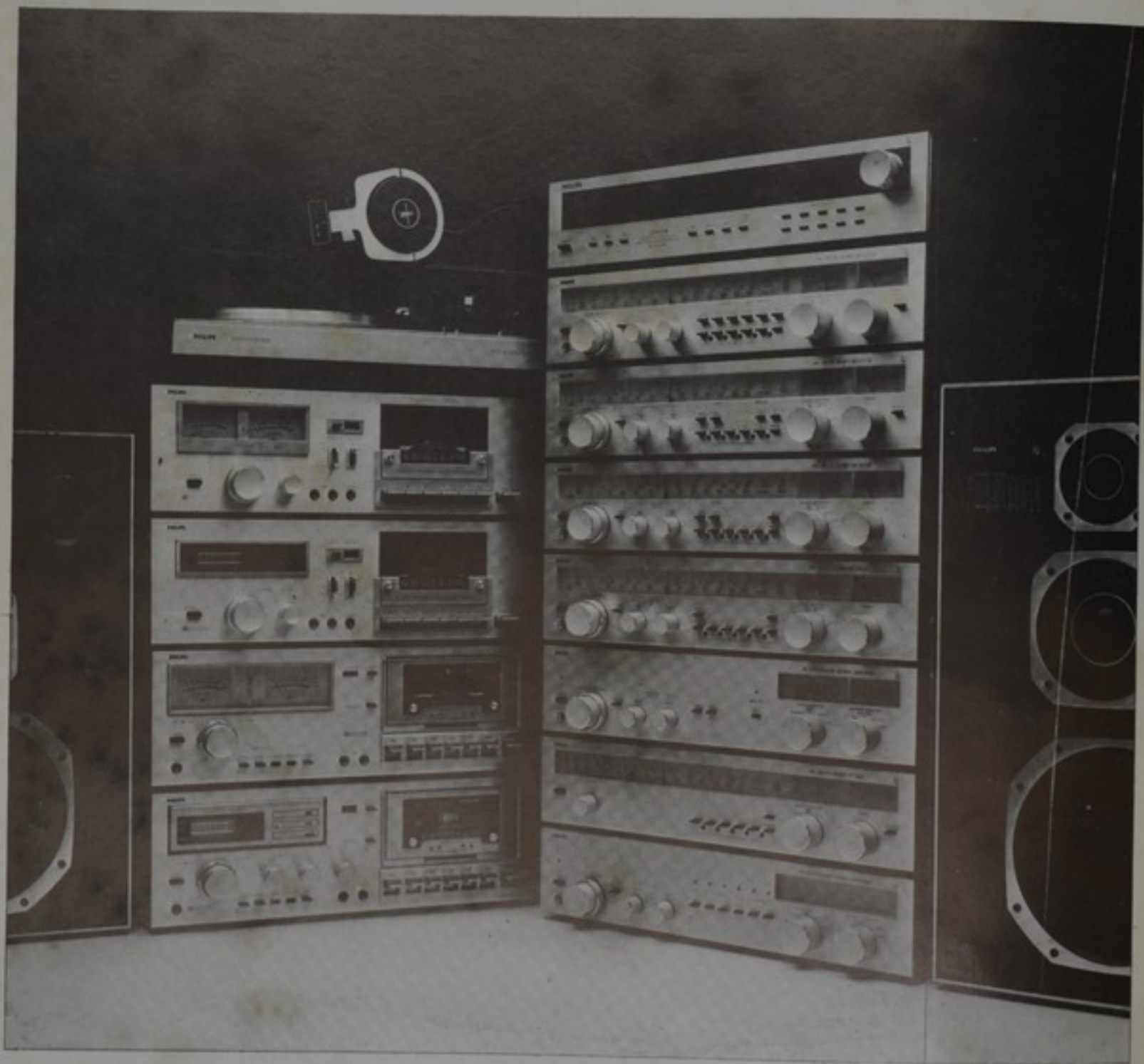
Federico Soler, 42

EL PRAT DE LLOBREGAT

¿POR QUE ELEGIR PHILIPS?

Un récord sobresaliente de los perfeccionamientos en Alta Fidelidad, basado en una investigación incesante, la innovación y la mejora de los productos, apoyado todo por una organización de servicio presente en todo el mundo.

telerradio★

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

para los que saben comprar... y ahorrar